

Plenaire 42

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

21 mei 2008

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Peumans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de start van de voorbereidende werkzaamheden voor de verlenging van de startbaan van de luchthaven van Bierset ondanks de lopende juridische procedures tegen mogelijke nachtelijke geluidsoverlast	1
ACTUELE VRAAG van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het imago van Vlaanderen in het buitenland	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Anne Marie Hoebeke tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het voorstel om een Vlaamse imago-ambtenaar aan te stellen	4
ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de extra financiële middelen voor de VRT voor de periode 2008-2011	
ACTUELE VRAAG van de heer Werner Marginet tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de extra financiële middelen voor de VRT voor de periode 2008-2011	
ACTUELE VRAAG van de heer Sven Gatz tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de extra financiële middelen voor de VRT voor de periode 2008-2011	
ACTUELE VRAAG van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de extra financiële middelen voor de VRT voor de periode 2008-2011	9
ACTUELE VRAAG van de heer Carl Decaluwe tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de rol van de VRT in de lopende onderhandelingen voor het voetbalcontract	17
ACTUELE VRAAG van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de knelpunten met betrekking tot de leerzorg	19
ACTUELE VRAAG van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de nieuwe afdeling voor meisjes in de gemeenschapsinstelling in Mol	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Else De Wachter tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de nieuwe afdeling voor meisjes in de gemeenschapsinstelling in Mol	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de nieuwe afdeling voor meisjes in de gemeenschapsinstelling in Mol	22

ONTWERP VAN DECREET betreffende de vestiging, de invordering en de geschillenprocedure van provincie- en gemeentebelastingen – 1585 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	28
Artikelsgewijze bespreking	29
Hoofdelijke stemming	29
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Marleen Van den Eynde en Agnes Bruyninckx en de heren Johan Deckmyn en Leo Pieters tot besluit van de op 30 april 2008 door mevrouw Marleen Van den Eynde, de heer Eloi Glorieux en mevrouw Fientje Moerman in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, respectievelijk over de netwerkproblemen bij energieleverancier Eandis en de gevolgen ervan voor de groenestroomlevering, over de noodzaak om stroomnetten aan te passen voor decentrale productie en over de toenemende onaangepastheid van het distributienetwerk voor elektriciteit aan de groeiende productie van groene stroom – 1677 (2007-2008) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	29
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Tinne Rombouts, de heren Karlos Callens, Bart Martens, Joris Vandenbroucke en Carl Decaluwe en mevrouw Fientje Moerman tot besluit van de op 30 april 2008 door mevrouw Marleen Van den Eynde, de heer Eloi Glorieux en mevrouw Fientje Moerman in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, respectievelijk over de netwerkproblemen bij energieleverancier Eandis en de gevolgen ervan voor de groenestroomlevering, over de noodzaak om stroomnetten aan te passen voor decentrale productie en over de toenemende onaangepastheid van het distributienetwerk voor elektriciteit aan de groeiende productie van groene stroom – 1679 (2007-2008) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	30
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Rudi Daems tot besluit van de op 30 april 2008 door de heren Joris Vandenbroucke en Rudi Daems in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, respectievelijk over de verdieseling van het wagenpark en de hervorming van de verkeersbelastingen en over het Vlaams dieselwagenpark en de vergroening van de autofiscaliteit – 1678 (2007-2008) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	30
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Marleen Van den Eynde en Agnes Bruyninckx en de heren Johan Deckmyn en Leo Pieters tot besluit van de op 30 april 2008 door de heren Joris Vandenbroucke en Rudi Daems in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, respectievelijk over de verdieseling van het wagenpark en de hervorming van de verkeersbelastingen en over het Vlaams dieselwagenpark en de vergroening van de autofiscaliteit – 1676 (2007-2008) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	30
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	30
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	33
Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	33

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.01 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Flor Koninckx, Sabine Poleyn, Miet Smet, Gerda Van Steenberge: gezondheidsredenen;

Jan Loones: buitenslands;

Luc Van den Brande: ambtsverplichtingen;

Erik Matthijs: familieverbindingen.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 60/29*)

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Peumans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de start van de voorbereidende werkzaamheden voor de verlenging van de startbaan van de luchthaven van Bierset ondanks de lopende juridische procedures tegen mogelijke nachtelijke geluidsoverlast

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, geachte leden, dit kan overkomen als een lokaal probleem, maar dat is het niet zozeer. Gisteren stond in de krant La Meuse dat de heer Partoen, de directeur van de luchthaven van Bierset, heeft verklaard dat de voorbereidende werkzaamheden begonnen zijn voor de verlenging van de startbaan. Dat werd naderhand bevestigd door een Belgabericht. Momenteel is die

startbaan afgerond 3200 meter lang. Als ik me niet vergis, wil men die verlengen met 413 meter. De bedoeling is onder meer dat er zwaardere toestellen zouden kunnen worden ontvangen.

Mevrouw de minister, u weet ongetwijfeld dat er destijds een overeenkomst is afgesloten tussen de luchthaven van Bierset, het Waalse Gewest en TNT, maar ook CAL, dat er zeven dagen op zeven en gedurende 24 uur vluchten voor TNT zouden worden toegelaten. TNT heeft daar een Europese hub uitgebouwd. Ik ben al van 1989 bezig met dat dossier. In 2001 zijn we begonnen met het aanspannen van allerlei procedures tegen het Waalse Gewest, om te beletten dat die startbaan zou worden verlengd zonder enige afspraak met zowel het Vlaamse Gewest als de omliggende gemeenten. Het is cdH-minister Antoine die verantwoordelijk is voor de regionale luchthavens. Door de minister-president wordt hij omschreven als een zeer aimabel man. Die man heeft destijds met ons allerlei afspraken gemaakt in de gemeente Bassenge. Voormalig minister van Werk Piette is trouwens afkomstig van die gemeente. Het spijt me dat ik dat moet zeggen, maar hoewel hij in de pers allerlei zwaarwichtige verklaringen heeft afgelegd over de goede samenwerking die hij zou opzetten met Nederland en Vlaanderen, is hij sinds 22 oktober 2004 geen enkele afspraak ter zake nagekomen. Nu kondigt de heer Partoen dus aan dat er zal worden begonnen met de verlengingswerken.

Van uw voorganger, maar ook van mevrouw Dua, toen zij minister van Leefmilieu was, hebben we een vaste installatie gekregen om het geluid van de vliegtuigen te meten. Ik ben hen daar nog altijd zeer dankbaar voor. Dat apparaat heeft bewezen dat er wel overlast is. Minister Peeters heeft verklaard de belangen van het Vlaamse Gewest volledig te willen vrijwaren. Ik veronderstel dat u die beslissing overneemt. Naar aanleiding van een aantal uiteenzettingen bent u niet alleen op de hoogte van de standpunten van de omliggende gemeenten, maar ook van het Nederlandse standpunt. Hierover zijn trouwens ook een aantal vragen gesteld in de Tweede Kamer.

Mevrouw de minister, onze vragen zijn heel duidelijk. Wat is de stand van zaken met betrekking tot het schorsingsverzoek bij de Raad van State, maar ook van het verzoek ten gronde? Ik neem aan dat dat laatste zo wordt genoemd, maar ik ben geen jurist. Bent u bereid op korte termijn de nodige stappen te zetten bij minister Antoine, met het verzoek dat hij nu eens eindelijk zijn beloften ten aanzien van Vlaanderen en Nederland nakomt? Dat zou getuigen van een goed nabuurschap. Ik kan u het adres bezorgen van het kabinet van die mijnheer in Namen. We zijn daar destijds een aantal malen geweest. Als de minister zegt dat hij elk overleg in alle openheid tot stand wil laten komen, dan moet hij

dat ook nakomen. Anders is dat een vorm van politiek bedrog, en ik wik mijn woorden. Welke stappen wil de minister zetten? We stellen u deze actuele vraag omdat we willen dat u op heel korte termijn het nodige doet om ervoor te zorgen dat eerst alle procedures worden gevolgd en uitgeput, alvorens een verdere beslissing wordt genomen. We zijn al van 2001 bezig met dit dossier. Nu is het 2008. Die startbaan is nog altijd niet verlengd. Misschien kunnen we dat toch nog een paar jaar tegenhouden door te wijzen op de problemen qua nachtlawaai en dergelijke.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, u hebt gelijk, mijnheer Peumans, die procedure sleept al ontzettend lang aan. U hebt ook gelijk dat mijn voorganger gezegd heeft dat hij de belangen van het Vlaamse Gewest zou verdedigen. Ik zal hem daarin niet tegenwerken, integendeel, ik zal dat proberen op dezelfde zorgvuldige manier te doen.

We zitten wel met die procedure. U kent ze minstens even goed als ik. Op 13 november 2006 werd een verzoek tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring ingediend bij de Raad van State. Dergelijke procedure is niet schorsend op zich. Men zou uiteraard geen schorsing moeten aanvragen indien de procedure zelf schorsend was. Die twee zaken lopen. Er is op 18 februari een verslag van de auditeur over het schorsingsverzoek binnengekomen. Hij stelt dat er voor het Vlaamse Gewest “geen moeilijk te herstellen nadeel te verwachten valt”. Dat is wat de auditeur zegt. Ik ga me niet uitspreken over zijn oordeel. Intussen zijn de pleidooien gevoerd op 11 maart. Het is nu nog wachten op een definitieve beslissing over de schorsing. Dat is de stand van zaken van de procedure.

Wat het annulatieberoep betreft, loopt de procedure ook. Ik stel samen met u vast dat dat enige tijd in beslag neemt. Ik heb gemerkt dat de gemeente Riemst ook een annulatieprocedure voert die zelfs nog minder ver staat dan de procedure van het Vlaamse Gewest. De gemeente of de inwoners kunnen daar uiteraard niets aan doen. Dat is gewoon het procedureverloop.

Ik vind het bijzonder spijtig, mijnheer Peumans, dat het samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994 niet nageleefd is. Dat bepaalt heel nadrukkelijk dat, als er milieueffecten te verwachten zijn in andere gewesten door bepaalde beleidsbeslissingen, het andere gewest moet worden geïnformeerd, en bovendien dat in de milieueffectenprocedures die gevoerd worden de mogelijke effecten op het – hier Vlaamse – gewest mee onderzocht worden. Dat is hier niet gebeurd. Dat is de reden waarom we de procedure nu voeren en krachtig zullen voortzetten.

Wat is er nu gebeurd op en rond die luchthaven? Aan gezien de procedure niet schorsend is, worden de

voorbereidende werken op eigen risico uitgevoerd. Men loopt de kans dat de bouwvergunning op termijn wordt vernietigd en dan zit men daar met die voorbereidingen. Dat is geen zorgvuldige handelwijze. Het is als goede huisvader veel verstandiger om te wachten tot men definitieve zekerheid heeft, zeker als men weet hoe delicaat de zaak ligt met de mogelijke effecten in het Vlaamse Gewest.

Mijn kabinet heeft de persartikelen gelezen net als u. Ik ben niet beginnen bulderen van het lachen, integendeel. Er is contact opgenomen met de kabinetten van de ministers Antoine en Lutgen. Er is overleg over de naleving van de afspraken. De raadsman van het Vlaamse Gewest onderzoeken intussen hoe we aan eventuele werken op het terrein via een burgerlijke procedure een eind kunnen maken. Ik kan daar nog niets meer over zeggen.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de minister, ik ben u zeer dankbaar voor uw snelle en alerte reactie. Het is niet langer dan eergisteren dat het artikel verscheen in de regionale krant La Meuse.

Wat ik eigenlijk heel merkwaardig vind, is dat inzake een aantal andere grensoverschrijdende projecten het Waalse Gewest wel altijd de procedures volgt. Alleen voor deze luchthaven blijkt het Waalse Gewest een andere aanpak te hebben.

Zoals u weet, werd door het Hof van Cassatie aan het Europees Hof van Justitie een zogenaamde prejudiciële vraag gesteld in verband met de toepassing van de richtlijn 85/337 – ik meen uit het jaar 1985. Ik wil nog even opmerken dat wij reageren in volledige solidariteit met de Waalse omwonenden van de luchthaven. Ik ben een aantal keer in Wallonië geweest, naar zalen met 600 à 700 mensen waar dat probleem werd besproken. Dit is geen communautair aspect, maar een aspect van goed nabuurschap. Ik stel vast dat de heer André Antoine, ondanks alle toezeggingen die hij heeft gedaan, het spel ten aanzien van zijn naburen niet op een juiste wijze speelt. Ik wil er toch nog eens op aandringen dat u tegen de minister zegt dat hij de spelregels die hij heeft afgesproken, ook moet nakomen. Zo niet komen we in een totaal onleefbare situatie terecht.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik wil me aansluiten bij wat de heer Peumans zegt, maar ik wil toch licht nuanceren. Het gaat erom dat de verlenging van de start- en landingsbaan grotere en zwaarder geladen vliegtuigen zal toelaten. Men mag niet over Maastricht vliegen en dus zal men heel vaak over het Zuid-Limburgse landschap vliegen. Indien men dat in toenemende mate 's nachts zal doen, zal dat een grote

verstoring betekenen van de nachtrust van de bewoners. Daar moet inderdaad over gepraat worden en er moet worden gezegd dat dit niet kan.

Ik kom nu tot de kern van mijn vraag. Ik vind het bijzonder jammer dat wij en u, als politiek verantwoordelijken of beleidsverantwoordelijken, ons tot de rechtbank moeten wenden om te proberen een bepaalde ontwikkeling tegen te gaan.

De problematiek van Zaventem is veel groter dan de huidige problematiek van Bierset. Dat is duidelijk, maar bij het toepassen van de normen van levenskwaliteit die we onszelf opleggen en die Europa ons oplegt, zouden dit soort vormen van burenhinder en lawaaihinder die geëxporteerd worden naar het aanpalende gewest, niet mogen kunnen. Ik vraag u om met uw collega's te overleggen over de wijze waarop de luchthaven van Bierset verder kan worden uitgebouwd.

Vanuit Limburg zijn we immers niet tegen de uitbouw van Bierset, want daar wordt heel wat tewerkstelling gecreëerd en heel wat Limburgers zijn er rechtstreeks tewerkgesteld, en het brengt ook letterlijk beweging in de streek. Dat vinden wij niet erg; alleen zijn flankerende milieuvorwaarden absoluut noodzakelijk.

Ik herinner me dat we iets meer dan tien jaar geleden dezelfde discussie hebben gevoerd over de uitbreiding van de luchthaven van Beek. Men wilde er een nieuwe oost-westbaan aanleggen. Uiteindelijk hebben we, een aantal actiegroepen uit Nederland en een aantal Limburgse gemeenten, via de Nederlandse raad van state het dossier via juridische weg geblokkeerd.

Ik vraag u om toch binnen het confederale België, constant in beweging en in wording, naar technieken te zoeken om elkaar te vinden en om dit soort van toestanden te vermijden. Er mogen geen spanningen worden opgebouwd die we ten opzichte van onze bevolking niet kunnen dulden.

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mevrouw de voorzitter, ik vind het eigenlijk schandalig dat twee gewesten met elkaar moeten spreken via juridische weg. Dit gaat om een samenwerkingsakkoord dat al bestaat sinds het midden van de jaren negentig en waarin procedures heel concreet werden afgesproken voor het geval er grensoverschrijdende milieueffecten zijn.

Mevrouw de minister, ik begrijp uit het antwoord dat de discussie juridisch nog altijd voortduurt en dat u ondertussen contact opneemt met de bevoegde minister, via zijn kabinet. Ik vraag me toch af of dit niet het moment is om meer formele stappen te zetten via allerlei vormen van ministerieel overleg of via het Overlegcomité, om er

toch voor te zorgen dat er nu geen onomkeerbare stappen worden gezet voor wat betreft de verlenging van de startbaan. We weten immers van de procedures bij de Raad van State dat een uitspraak ten gronde soms heel erg lang duurt en volgens mij kunnen we daar in dezen niet op wachten.

Minister Hilde Crevits: De procedure bestaat. Er is een heel duidelijk kader waarbinnen overlegd moet worden. Dat is net het spijtige aan deze zaak, en ik veroordeel dat absoluut.

Het kader is heel eenvoudig. Als er beslissingen worden genomen waarbij er een milieu-impact kan worden vastgesteld in het andere gewest, moet je er ten eerste voor zorgen dat de informatie wordt overgemaakt, en ten tweede moet je die milieueffecten in het andere gewest mee bepalen in het plan-MER, in het project en in de milieueffectenprocedures.

Dat is hier niet gebeurd. De procedure die vandaag gevoerd wordt, gaat nog altijd over een aanvraag die dateert van een moment waarop er van een dergelijk onderzoek helemaal geen sprake was. De regels zijn daar dus niet gerespecteerd. Daar ben ik heel duidelijk in. Ik deel dan ook het ongenoegen dat hierover bestaat.

Er is overleg tussen de ministers. Laat ons toe om dat nu bilateraal uit te klaren. Indien er onoverkomelijke twistpunten zouden zijn of indien er geen bereidheid tot onderhandelen zou worden gevonden, dan moeten we kijken hoe dat op een nog meer formele manier kan gebeuren.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de minister, wij hebben met het arrest van het Europees Hof van Justitie nu een belangrijk pluspunt. Het hof is in zijn uitspraak heel duidelijk ten aanzien van de Europese wetgeving.

Ik heb al het mogelijke geprobeerd om met de Waalse minister die verantwoordelijk is voor de regionale luchthavens, in contact te treden. Maar alle afspraken die hij tot nu toe had vastgelegd, heeft hij gewoon aan zijn laars gelapt. Minister-president Peeters heeft ooit gezegd dat André Antoine een zeer aimabele man is. Welnu, de heer Antoine is in dit dossier alles behalve een aimabele man. Als er spelregels zijn, moet men die naleven en moet men niet naar de Raad van State gaan.

Het is in dit geval het Waalse Gewest dat de problemen veroorzaakt. Ik hoop dat u dat van zeer kortbij volgt en het Waalse Gewest heel duidelijk op zijn verantwoordelijk wijst.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het imago van Vlaanderen in het buitenland

ACTUELE VRAAG van mevrouw Anne Marie Hoebeke tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het voorstel om een Vlaamse imago-ambtenaar aan te stellen

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister-president Peeters, omdat minister Bourgeois verhinderd is.

De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Mijnheer de minister-president, Vlaanderen heeft de voorbije dagen geen al te beste beurt gemaakt in de krantenkolommen. Er was de delegatie van het Congres van Lokale en Regionale Overheden van de Raad van Europa, er was de kritiek van de Europese Commissie op het feit dat kandidaatkopers van bouwgrond in Zaventem Nederlands moeten kennen of het willen leren. Er was het artikel in de International Herald Tribune.

Dat komt allemaal bovenop de discussie die we hier enkele weken geleden hadden over de vermeldingen over de wooncode in het rapport van het VN-comité over de eliminatie van rassendiscriminatie. Dat alle creëert het imago, het valse beeld als zou Vlaanderen een intolerante, op zichzelf gekeerde en onverdraagzame regio zijn.

Dit past natuurlijk in een doelbewuste Franstalige strategie, die erop gericht is om internationale instellingen te betrekken bij de communautaire tegenstellingen in dit land, en om Vlaanderen door internationale imagoscha- de onder druk te zetten en tot toegevingen te dwingen.

Dat is overigens al een tijdje aan de gang. In het verleden is de heer Columberg van de Raad van Europa hier al neergestreken, gevolgd door mevrouw Nabholz-Haidegger. Daarna hebben de Vlamingen geprobeerd om eens terug te schieten. Ze hebben een soort V1 gelanceerd met een petitie over de taaltoestand in de Brusselse ziekenhuizen. Zo'n V1 maakt wel veel lawaai, maar men weet nooit waar hij gaat terechtkomen. En deze V1 is zo ongeveer op ons eigen hoofd terechtkomen. Daarna hebben we ook nog de heer Cilevičs en mevrouw Cliveti gehad.

Nu is er de heer Guégan, burgemeester van een Bretoens dorp van 1200 inwoners, die naar België is afgezakt en die zich in 48 uren tijd een beeld kan vormen over de

vraag waarom die drie burgemeesters in de faciliteiten-gemeenten niet zijn benoemd. Misschien moeten we dat allemaal niet overschatten. Wie bijvoorbeeld het artikel in The International Herald Tribune goed leest, stelt vast dat we er nog goed uit komen. Dat belet echter niet, mijnheer de minister-president, dat er iets essentieels schort. We moeten daarbij de juiste vragen durven te stellen.

De eerste vraag is waarom het zo moeilijk is om het Belgische model te verkopen. Is het antwoord daarop niet dat het Belgische model op leugens en bedrog is gebaseerd? Zo vertelt men aan beide zijden van de taalgrens een ander verhaal. Voor ons bestaat België uit twee eentalige gebieden. Aan de overkant zou men België voorstellen als een tweetalig land. Voor ons is Brussel de tweetalige hoofdstad, aan de overkant is Brussel een Franstalig gewest. Voor ons zijn faciliteiten uitdovend, voor de Franstaligen zijn het minimum-rechten. Voor ons zijn de deelgebieden nevensgeschikt, voor de federale diplomaten zijn de deelgebieden ondergeschikt.

De tweede vraag is waarom Vlaanderen zo vaak onder vuur ligt. Vlaanderen ligt zo vaak onder vuur omdat, en dat is blijkbaar alleen in België mogelijk, die ene groep, met name de Franstaligen, voortdurend, schaamteloos en straffeloos Vlaanderen kunnen aanvallen via die internationale instelling.

De derde vraag die ik me stel, is waar het federale niveau zit. Waar blijft minister De Gucht, die enkele weken geleden nog zijn klauwen wilde uitstrekken over de buitenlandse handel, in dit dossier? Wat hier nu gebeurt, past perfect in het kader van het Belgische federale model. Zelfs de niet-benoeming van die burgemeesters past perfect in dat model. Waar blijft dan het federale model?

Om in termen van de 'Only in Belgium'-campagne te blijven, mijnheer de minister-president, u bent hier a poor lonesome cowboy. U staat er helemaal alleen voor. Ik hoop dat u straks zult schieten maar u kunt niet rekenen op het Belgische federale niveau.

Mijn laatste vraag is wanneer de Vlaamse Regering nu eindelijk de ernst van de situatie zal inschatten. In een van de eerste nummers van het blad Flanders Today stond een kolossale fout over de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde. Daar werd het Franstalige standpunt in vertolkt. Bij de opmaak van het VN-rapport over de wooncode was de Vlaamse vertegenwoordiger van de VN aanwezig maar die had geen contact met minister Keulen. Uzelf, mijnheer de minister-president, zei op 12 maart: "Ten slotte is het juist dat ik initiatieven wil ontwikkelen. We hebben veel troeven en kwaliteit in huis. Het kan niet dat we zwart worden gemaakt. We zullen dus acties ondernemen."

Het is nu 21 mei en er is eigenlijk nog niets gebeurd, behalve dan het vage voorstel dat u misschien een voorlichtingsambtenaar zult aanduiden.

Mijnheer de minister-president, u hebt vrijdag overleg gehad met de Vlaamse leden van de Kamer van de Lokale Besturen. Op welke manier denkt u dat concreet dossier nog te kunnen bijsturen? Wanneer zal de Vlaamse Regering eindelijk eens iets structureel doen aan het probleem van het imago van Vlaanderen in het buitenland? *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, mijn vraag is gebaseerd op het voornemen dat minister Bourgeois vorige week heeft gelanceerd naar aanleiding van de problematiek die hier al uitvoerig is geschetst. Minister Bourgeois wenst een imagoambtenaar aan te trekken. Er is in Vlaanderen heel wat kwaliteit, deskundigheid, zakelijk inzicht enzovoort aanwezig. Onze public relations falen echter enigszins. Wat we zelf doen, doen we beter. We moeten onszelf dan ook op een adequate en professionele manier verkopen. Dat kan alleen met de nodige omkadering.

Minister Bourgeois heeft meegedeeld dat het maandelijks tijdschrift Flanders een ziellose dood is gestorven. Nadien is het maandblad Flanders Today ingevoerd met dagelijks een elektronische versie van een bepaald aantal items. De Franse vertaling daarvan is onmiddellijk aan de kant geschoven, want volgens mij zeker niet de meest diplomatische en productieve manier van werken is.

Onze vraag is of die imagoambtenaar nu plots alles in positieve zin zal veranderen. Volgens mij moeten we kijken wat in andere landen, regio's – ook de eigen regio – succesvol is. In het onderwijs zijn er toch een aantal projecten inzake de uitwisseling van studenten. Studenten komen naar hier en ondervinden aan den lijve het reilen en zeilen in ons onderwijs, in de lokale besturen en dies meer. Omgekeerd gebeurt hetzelfde. Ik verwijs ook naar de kamers van koophandel.

In Amerika is er al sinds 1961 een wet over de uitwisseling op het culturele en pedagogische vlak. Het ministerie van Buitenlandse Zaken heeft daar ook een budget voor. We mogen natuurlijk onze beperkte middelen niet vergelijken met die van Amerika. Een bevraging heeft echter wel uitgewezen dat we met een werkingsbudget van 2 miljoen euro al meer dan 100 mensen uit andere landen kunnen aantrekken om hun het reilen en zeilen in Vlaanderen diets te maken.

Mijnheer de minister-president, u bent voldoende thuis in de handels-, economische en andere aspecten van het bedrijfs- en maatschappelijke leven. Naast wat gebeurt bij de lokale besturen, in het vrijwilligerswerk,

onderwijs, inzake de technologie op het universitair vlak, is er voor minister Bourgeois genoeg stof om bepaalde paden te bewandelen. Hij kan interessante mensen uit het buitenland aantrekken. Ze kunnen dan hier komen kijken hoe we hier in werkelijkheid werken, hoe we zijn, wat de Vlaamse aard is en wat er op het vlak van de zaken-, bedrijfs- en geneeskundige wereld enzovoort aanwezig is. In Amerika gebeurt dat al meer dan veertig jaar. Ex-premier Verhofstadt heeft daar zelfs aan meegewerkt.

Hoe werkt het systeem in Amerika? Het zijn de ambassades, de lokale besturen enzovoort die bepaalde keuzes maken. Ze brengen het imago, de leefwereld van de Amerikaan dichterbij de mogelijke partner in de politiek of in de bedrijfswereeld.

Mijnheer de minister-president, is het initiatief van minister Bourgeois voldoende? De aanwerving van een imagoambtenaar zou volstaan. Volgens ons is dat een minimalistische visie.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik wil beginnen met te onderstrepen dat we niet de masochist moeten uithangen. We hebben toch heel sterke imago's in het buitenland. Op het economisch vlak zijn er tal van Vlaamse bedrijven die vlaggenscheppen zijn en die in het buitenland zeer gewaardeerd worden. In elke sector kan men namen noemen van bedrijven waar men met ontzag naar kijkt.

Ook in de sport, een volledig ander aspect, hebben we mensen die Vlaanderen uitdragen. Ook dat moeten we onder ogen zien. We moeten niet denken dat het imago van Vlaanderen door die Raad van Europa nu helemaal de dieperik is ingegaan. Dat is, gelukkig, niet juist. We moeten dat toch onderstrepen.

Er is ook al verwezen naar de VN, de Raad van Europa, Zaventem enzovoort. Daar wordt een potje van gemaakt. Er wordt geen onderscheid gemaakt en er wordt niet gekeken wat de redenen zijn. Het ene heeft te maken met inburgering. Minister Keulen wil daarmee een heel sociaal beleid voeren. Het andere heeft te maken met de taalwetgeving, een niet onbelangrijke regelgeving, die in België voor evenwichten zorgt. In de loop der jaren is daar heel zorgvuldig aan gesleuteld. Ze is zeer belangrijk.

We moeten er elke keer voor zorgen dat we er geen potje van maken. Dossiers moeten met kennis van zaken worden bekeken.

Dit gezegd zijnde, zou het ook verkeerd zijn te verklaren dat er niets aan de hand is, dat het business as usual is en

dat we gewoon moeten voortdoen. We moeten elk dossier op zijn merites beoordelen en op basis daarvan reageren.

De minister-president van de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement moeten met het nodige zelfvertrouwen en de nodige ambitie in de wereld staan. Wanneer een probleem rijst, moeten we daar op de juiste manier op reageren en moeten we de juiste antwoorden geven.

De vertegenwoordigers van het Congres van Lokale en Regionale Overheden hebben de voorzitter van het Vlaams Parlement bezocht. Ik heb onmiddellijk een vergadering met onze vertegenwoordigers in beide kamers van dit congres belegd. Ik heb hen gevraagd me uit te leggen wat er allemaal aan de hand is. De heer Gatz heeft onlangs gesuggereerd ook de heer Van den Brande daarbij te betrekken. Ik heb hem ook uitgenodigd. Ik heb vernomen op welke onprofessionele wijze de rapporteurs te werk zijn gegaan. Ik kan iedereen verzekeren dat ik me veel vragen stel bij de slordige en onvolledige manier waarop bepaalde mensen ons imago proberen te bekladden. Ik weet dat dat in bepaalde middens ook lukt.

We moeten hierop reageren. In samenspraak met de voorzitter van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) is besloten het Congres van Lokale en Regionale Overheden een brief te sturen. In die brief stellen we onder meer dat met betrekking tot de procedure duidelijke afspraken moeten worden gemaakt. Het rapport moet volledig zijn. We zullen ervoor zorgen dat die volledigheid maximaal wordt gegarandeerd. Minister Keulen heeft al verschillende malen en in verschillende talen informatie overgemaakt. De rapporteurs, de andere leden van de commissie die het rapport zal behandelen en de leden van de plenaire vergaderingen beschikken over al deze informatie.

Telkens we met een dergelijk dossier worden geconfronteerd, zal ik op basis van dat dossier reageren. Ik zal alles doen om voor een realistisch en juist rapport te zorgen. De vraag is of we in functie van het imago van Vlaanderen over een voldoende uitgebreid instrumentarium beschikken.

De vraagstellers hebben al naar Flanders Today verwezen. Minister Bourgeois heeft een aantal initiatieven genomen. Elke keer dat we met een kritische mening of met een flagrante onjuistheid in de buitenlandse kranten worden geconfronteerd, moeten we bijkomende initiatieven nemen. Ik ben daar alvast een groot voorstander van. Ik heb dat trouwens al verklaard naar aanleiding van de discussie met de Verenigde Naties over de Vlaamse Wooncode.

Ik denk niet dat we paniekvoetbal moeten spelen. We moeten nu niet plots verklaren dat ons imago in gevaar is en dat we er nu zeer snel voor moeten zorgen dat in al die internationale kranten zeer lovend over Vlaanderen

wordt gesproken. We moeten initiatieven nemen. Die journalisten komen evenwel niet altijd wanneer we dat vragen. Ik heb dat al geprobeerd. Er zijn een aantal afspraken met buitenlandse journalisten gemaakt. We mogen echter niet in paniekvoetbal vervallen. We moeten goed nadenken over wat we doen.

Mevrouw Hoebeke heeft naar de voorgestelde aanstelling van een imago-ambtenaar verwezen. Ik denk dat dit punt in de media enigszins verkeerd is weergegeven. We beschikken over een communicatiedienst. Die dienst maakt zelfs deel uit van de diensten van de minister-president. De vraag is of de mensen die voor die dienst werken, ten aanzien van de internationale pers voldoende alert zijn. Er bevinden zich 3000 tot 3500 buitenlandse journalisten in Brussel. Slechts 1 procent van hen kan Nederlands lezen. Dat betekent nog niet dat ze het ook kunnen spreken. Het is van essentieel belang ook in andere talen te communiceren. We moeten ervoor zorgen dat de informatiedoorstroming naar de internationale instellingen optimaal verloopt. In dat kader stellen we ons de vraag of we onze communicatiedienst moeten aanvullen of anders moeten organiseren.

Ik heb begrepen dat minister De Gucht dit een slecht idee vindt. Ik wil er echter op wijzen dat de federale overheid over verschillende ambtenaren beschikt die zich met de communicatie met internationale instellingen, waaronder de Europese instellingen, bezighouden. Die ambtenaren trachten het Belgische beleid te duiden in de talen die ze nodig achten.

Mijns inziens gaat het hier om een zeer interessant idee. We moeten dat in de loop van de komende dagen en weken trachten te finaliseren.

Er wacht ons nog een andere uitdaging. In 2010 heeft België het Europees voorzitterschap. Dat is een ideale gelegenheid. Onze communicatiedienst zou eigenlijk al moeten vooruitlopen op dat voorzitterschap en de Europese landen op een goede manier bewerken.

Mevrouw Hoebeke, u had het over het visitors-programma. Toen ik nog heel jong was, heb ik daar zelf aan mogen deelnemen. Ik heb in de Verenigde Staten en in Japan vertoefd. Ik heb dat aan den lijve ondervonden. Bepaalde organisaties willen daar nu blijkbaar aan meewerken. Ik wil dat onderzoeken. Het is niet met één bijkomende kracht bij de communicatiedienst dat we alles hebben opgelost. Minister Keulen heeft daar vandaag in een vrije tribune naar verwezen. Ik wil dat onderzoeken, en zeker als deze organisaties dat mee willen financieren.

Op 10 en 11 september is er het atelier Internationaal in het kader van Vlaanderen in Actie, dat doorgaat in Brugge in samenwerking met het Europacollege. Er worden dus tal van initiatieven genomen.

Ik wil geen paniekvoetbal spelen: het imago van Vlaanderen is het beste gediend door met kennis van zaken en met zelfvertrouwen een aantal zaken te doen die we nu al doen. Als er onvolledige of onjuiste informatie de wereld wordt ingestuurd, moeten we daar alert op reageren. We zullen kijken welke bijkomende aanvullingen kunnen gebeuren. Ik denk aan de versterking van de communicatiedienst. Op 10 en 11 september kunnen we een aantal doorbraken verwachten op internationaal vlak. Op deze wijze moeten we met veel zelfvertrouwen het imago van Vlaanderen de volgende weken, maanden en jaren versterken.

De heer Karim Van Overmeire: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Een aantal dingen zijn natuurlijk juist. De manier waarop de Raad van Europa het rapport aflevert – en zelfs het VN-rapport – is slordig en onprofessioneel. Als de Raad van Europa aan dit tempo blijft verder doen, zal het imago van de Raad van Europa misschien wel meer schade lijden dan het imago van Vlaanderen. Daarover zijn we het eens.

U zegt dat we geen paniekvoetbal mogen spelen. Wat hier gebeurt, is al tien jaar bezig. Het rapport-Columberg is niet recent. Dat is ondertussen al bijna tien jaar oud.

Op 12 maart hebt u maatregelen in het vooruitzicht gesteld, maar u was daar nogal vaag over. Vandaag krijgen die wat meer vorm, maar heel concreet is het allemaal nog niet. We zullen zien wat we zullen zien. U moet de zaak voldoende ernstig nemen.

Er is hier over één ding nog niet gesproken: al wat hier gebeurt, is geen toeval. Achter alle klachten die op Vlaanderen afkomen, achter alle rapporten die worden geschreven, zit een bepaalde partij. Dat is de partij die aan de overkant van de taalgrens zit. Ik heb gisteren de website gelezen van schepen Cools uit Ukkel. Hij is er erg fier op dat hij ons zo in het nauw heeft gedreven. Keer op keer zien we dat er vanuit Franstalige hoek initiatieven worden ontwikkeld. Dat gebeurt zomaar, straffeloos, zonder dat iemand daarop reageert.

Het Belgische huis heeft twee kamers. Er wordt voortdurend geprobeerd om brand te stichten in de Vlaamse kamer. De huisbaas, Karel De Gucht, zegt dat hij het zich niet aantrekt. Hij vindt het zijn probleem niet. Aan Franstalige kant zit men met de lucifers te spelen. Wat doen wij? We gaan een brandblusapparaat kopen. Neen, we moeten ook eens met de huisbaas gaan praten. Als hij wil dat de Belgische federatie blijft functioneren, dan moet dit soort van spelletjes ophouden. Er moet aan de Franstaligen worden gevraagd waar ze heen willen met dit soort toestanden. Op dat vlak heb ik nog niets gehoord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Het is misschien aangewezen om de ingezetenen van de Raad van Europa te informeren over de complexiteit van onze instellingen.

Dit komt nergens anders voor, maar het heeft ook zijn merites.

Mijnheer de minister-president, het is mijn mening dat er een langetermijnvisie moet komen. We zijn met niets beter gediend dan met een visie die een standvastige inspanning levert naar het buitenland. Er moet in eerste instantie informatie worden gegeven. Er moet aan de ingezetenen duidelijk worden gemaakt dat er maar een advies kan worden gemaakt als alle partijen goed zijn gehoord. Pas als ze over alle informatie beschikken, kunnen ze oordelen. In tweede instantie is een langetermijnvisie naar het buitenland zeker aangewezen.

Wij hopen dus dat de commissie voor Buitenlands Beleid of uw administratie zal kunnen realiseren wat hier is gezegd en door u ook is beaamd.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: De minister-president heeft heel klare taal gesproken. Hij zei duidelijk dat meteen moet worden gereageerd als er leugens worden gepubliceerd. We mogen evenwel niet overdreven reageren, zoals het Vlaams Belang schijnt te doen.

Toen we met de commissie voor Cultuur een bezoek brachten aan de nationale tv van Hongarije, zei men ons heel fier dat het station een journalist naar ons land zou sturen, en dat het een Franstalige zou zijn. De minister-president heeft gelijk als hij zegt dat het vooral Franstalige journalisten zijn die naar ons land afzakken. Die mensen lezen ook de Franstalige pers, en nooit of zelden de Nederlandstalige pers.

Ik vind wel dat we in de mate van het mogelijke proactief moeten reageren als we bepaalde zaken voelen opkomen. In elk geval is het een goede zaak dat de communicatiedienst wordt versterkt. Weet u wanneer dat zal gebeuren?

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Ik ben het eens met de minister-president als hij zegt dat we niet aan paniekvoetbal mogen doen. Maar de aankondiging van minister Bourgeois van de aanstelling van een imagoambtenaar, wijst op een vorm van paniekvoetbal. Een imagoambtenaar is echt geen goed idee, en ook een beetje 'too little, too late'.

Ik ben wel bezorgd. De Amerikaanse socioloog Richard Florida wijst erop dat de mate van openheid, diversiteit en verdraagzaamheid van een regio beslissend is voor de gezondheid van het ondernemersschap. Ik ben ervan overtuigd dat de mate van openheid, diversiteit en verdraagzaamheid in Vlaanderen behoorlijk goed is. In het buitenland kan echter de indruk

ontstaan dat we een gesloten samenleving zijn, die niet open staat voor diversiteit en verdraagzaamheid. Ik sugereer daarom om het FIT in te schakelen.

Twee weken geleden is hier boeiend gediscussieerd over de goede werking van het FIT. We beschikken over een netwerk van meer dan tachtig vertegenwoordigers in het buitenland. Ik wil u daarom vragen om meer te doen dan een imagoambtenaar aan te stellen. Er is een 'plan de bataille' nodig; een langetermijnvisie. Ook mevrouw Hoebeke zei dat. Er is veel meer nodig dan een imagoambtenaar, die, als u me dat toestaat, echt 'zever in pakskes' is.

Minister-president Kris Peeters: U moet beter luisteren naar mijn antwoord. Misschien wilt u het over de imagoambtenaar hebben, en hem dan 'zever in pakskes' noemen. Het is de bedoeling om de communicatiedienst te versterken: daar gaat het over. Op 10 en 11 september zullen we in een atelier de internationale problemen aanpakken. Alle FIT-vertegenwoordigers zijn uitgenodigd. Verder zal ik samen met mijn collega Rudy Demotte, een initiatief nemen inzake de diplomatieke contactdagen van 2 juni die door de federale minister van Buitenlandse Zaken worden georganiseerd. In het verleden kregen de regio's er gedurende enkele uren de mogelijkheid om een aantal onderwerpen aan te kaarten. Gaandeweg is die traditie verwaterd. Dat is vandaag niet meer zo. Vandaag onderzoek ik, samen met Rudy Demotte, hoe we, eventueel samen met Brussel, op een zinvolle wijze kunnen gebruikmaken van die contactdagen om de diplomaten nuttige informatie mee te geven.

Ook aan de langetermijnvisie wordt volop gewerkt. Het is niet de bedoeling om aan paniekvoetbal te doen, maar om de nodige instrumenten toe te voegen zodat precies de langetermijnvisie wordt versterkt. Het is heel belangrijk dat we ook het federale diplomatenetwerk maximaal inzetten ten behoeve van onze activiteiten en onze visie. In Wallonië moet men inzien dat als Vlaanderen, zeker als daar geen enkele reden toe is, wordt zwartgemaakt, heel België in een slecht daglicht komt te staan. Wie België wil ophemelen door ons zwart te maken, schiet daarvoor in eigen voet: België deelt dan in de klappen.

We hebben willen meewerken aan de imagocampagne van België om het negatieve beeld weg te werken na de lange duur van de federale formatiebesprekingen en de negatieve connotatie die daaraan werd verbonden. Ik ga er dus vanuit dat, als wij het federale niveau nodig hebben om ons imago op te poetsen, er geen enkel probleem is en men daar ook op ingaat. Karel De Gucht is voor mij niet de huisbaas van het huis waar wij in wonen. Ik ga daar niet dieper op in.

De heer Karim Van Overmeire: Hij is misschien de conciërge.

Minister-president Kris Peeters: Dat laat ik voor uw rekening. Het is heel belangrijk dat het federale niveau

ten dienste staat van de regio's. Als we iets nodig hebben van het federale niveau, moet men daar ook positief op antwoorden. Dat is mijn uitgangspunt. Daar kan verder aan worden gewerkt. Daarmee zijn de belangrijkste elementen beantwoord.

De heer Karim Van Overmeire: De heer Verstreken zegt dat het Vlaams Belang een beetje overdrijft. Hij heeft de kranten evengoed gezien als ik. Niet alleen het Vlaams Belang maakt zich zorgen. Ook minister Keulen zegt dat hij het spugzat is om zich keer op keer te moeten verdedigen tegen het buitenland. De minister-president belegt een spoedvergadering op vrijdagnamiddag om te weten te komen wat er precies aan de hand is.

Minister-president Kris Peeters: Dat noemt men alert reageren.

De heer Karim Van Overmeire: Wat is het verschil met paniekvoetbal? Het is een subtiel verschil. De Vlaamse Regering stelt dat de communicatie moet verbeteren. Dus niet alleen het Vlaams Belang maakt zich zorgen. Het is – hoop ik – de bekommernis van iedereen hier in het halfrond.

De minister-president gaat heel even in op wat ik de kwaadwilligheid van de Franstaligen en de abdicatie van het federale niveau noem. Ik hoop dat u die boodschap ook overbrengt. Het is niet alleen nodig dat wij overtuigd zijn, het is ook nodig dat men aan de overkant weet waar men mee bezig is. Ik maak me toch wel zorgen over wat u zegt over het federale niveau. U zegt dat u ervan uitgaat dat het federale niveau er voor ons zal zijn als we het nodig hebben. De voorbije week hadden we het nodig. Wat hebben de federale diplomaten gedaan? Wat heeft de Belgische ambassadeur in Straatsburg gedaan? En de speciaal gedetacheerde bij de Raad van Europa? Hebt u daar contact mee gehad? Heeft hij contact gehad met minister Bourgeois? We hebben daar geen enkele steun van. Ik vraag me dus af of we in de toekomst nog langer moeten meewerken aan de Belgische campagnes.

U zegt dat we geen paniekvoetbal moeten spelen, dat u er mee bezig bent en dat we wel zullen zien. Ik ben in ieder geval niet gerustgesteld. Ik denk, helaas, dat we hier binnen enkele weken opnieuw zullen staan met een ander dossier. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Ik ga heel stout zijn. Ik denk dat de heer Van Overmeire ook een functie bekleedt in de Raad van Europa. Misschien kon hij vanuit zijn eigen functie al initiatieven nemen.

De heer Karim Van Overmeire: Ik roep een persoonlijk feit in. Mevrouw Van Hoebeke vergist zich. Ik zit in de parlementaire assemblee van de Raad van Europa en niet in het Congres van Lokale Besturen. Als u

iemand een steen wil toegooien, moet u zich eerst wat beter informeren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de extra financiële middelen voor de VRT voor de periode 2008-2011

ACTUELE VRAAG van de heer Werner Marginet tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de extra financiële middelen voor de VRT voor de periode 2008-2011

ACTUELE VRAAG van de heer Sven Gatz tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de extra financiële middelen voor de VRT voor de periode 2008-2011

ACTUELE VRAAG van de heer Dany Vandebossche tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de extra financiële middelen voor de VRT voor de periode 2008-2011

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister-president Peeters. De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de minister-president, mevrouw de voorzitter, geachte collega's, ik zal ervoor opletten bepaalde woorden niet in de mond te nemen en zo een pittige discussie uit te lokken.

Mijnheer de minister-president, u doet Geert Bourgeois na in dit fijne rollenspel. Ik ben benieuwd hoe u dat gaat doen. Naar aanleiding van de berichten van Geert Bourgeois, heb ik mijn toer eens gedaan in de media. Ik heb een plezierig nieuwsje voor u, maar misschien weet u het al. Het tweede kwartaal van de commerciële zenders, zowel radio als televisie, ziet er niet goed uit. Ze zijn zenuwachtig. De bestedingen zijn minder. Er is minder groei en de kosten blijven dezelfde. De bestellingen lopen niet binnen, waardoor men al begint na te denken over welke programma's men kan herhalen en wat de resultaten zullen zijn. Sommigen hebben zelfs beursgenoteerde resultaten nodig. Het ziet er niet goed uit. De sfeer bij de commerciële media is wat bedrukt.

Aan de Reyerslaan dansen ze sinds gisteren de polonaise. Ze drinken geen champagne, waarschijnlijk cava, om

het toch nog wat sober te houden. Ze lopen daar de hele tijd rondjes want ze hebben nieuwe budgetten gekregen. Ik citeer de woordvoerder van de VRT: "Door de extra middelen kunnen we meer investeren." Maar de gedelegeerd bestuurder zegt er bij: "Of we daarmee een structureel tekort zullen kunnen vermijden, kan ik nog niet inschatten." Dat is al fun op voorhand. Er is nieuw geld in het ene handje, maar het andere handje staat al klaar omdat ze niet weten of ze zullen toekomen. Er is een nieuw programma terug van weggeweest, de Pak de poenshow, het meest succesvolle programma aan de Reyerslaan.

De minister geeft als argument dat de VRT goed werk heeft geleverd en 12,7 miljoen euro heeft bespaard, 2,5 miljoen meer dan gepland. Sorry, maar dat heet in het vakjargon non-nieuws. Ik heb de notulen van oktober 2007 bij waarin de minister zelf zegt: "Deze oefening levert 12,3 miljoen euro op in 2007. We zullen landen bij 40 miljoen euro. Ten slotte, in 2011 zal er sprake zijn van een kostenefficiëntie van 40 miljoen euro."

Nu wordt er per toeval 40 miljoen euro bijgegeven. Dat is een vestzak-broekzakoperatie. Het is slim gezien, want het geld wordt in het pensioenfonds gestort. Het is een doorschuifoperatie waardoor de EU de minister niet op de vingers kan tikken omdat het geld niet rechtstreeks wordt gegeven om programma's te maken.

De minister heeft in de plenaire vergaderingen en in de commissies altijd beweerd dat er voorwaarden nodig zijn als de VRT een budgetverhoging nodig heeft omdat hij tekorten heeft. Ik citeer Geert Bourgeois, want het gaat om de geloofwaardigheid van een minister: "Ik heb hier toen publiekelijk gezegd dat het wordt gekoppeld aan drie voorwaarden. Eén, maakt de VRT de efficiëntie-oefening die we hebben opgelegd? Twee, wat staat in het rapport van het Rekenhof? U kunt misschien zeggen dat dit niks ter zake doet, maar we hebben toen algemeen de wil uitgesproken om klaarheid te krijgen over de productiekosten. Drie, we moeten een evaluatie hebben aan de hand van de eigen inkomsten van de VRT." Een beetje verder zegt Geert Bourgeois: "Op de vraag of het nu al voor 100 percent zeker is dat er een verhoging vanwege de overheid komt, antwoord ik dus neen, uitdrukkelijk. Ik wil alles evalueren aan de hand van de drie genoemde zaken." Dat zijn letterlijk de woorden van Geert Bourgeois. In de notulen kunt u de herhaling van die beloftes met de regelmaat van een klok, terugvinden.

Ik vat het samen: het is eigenlijk geen besparing. De 40 miljoen efficiëntie die wordt doorgevoerd, komt er langs de andere kant weer bij. Aan de Reyerslaan kan men rustig verder doen.

Waar blijft het rapport van het Rekenhof? Er is hierover een enorm actualiteitsdebat geweest, met alle fijne

collega's van de commissie voor Media. Zelfs de heer Decaluwe heeft hier nogmaals aan de minister gevraagd waar het rapport blijft. Kijk naar de beloftes: januari, februari, maart, april – intussen is het mei en we hebben nog niets gezien. Het was nochtans een van de voorwaarden om te praten met de VRT over meer middelen.

Ik heb het nog niet gezien. Ik weet dat twee weken geleden de diensten van Bourgeois – ik heb de e-mail – zelfs nog geen weet hadden van het rapport van het Rekenhof. Misschien gaat hier straks getoverd worden, dat zou misschien eens leuk zijn, maar ik denk het niet.

Dan denk ik dat we zitten met een minister die woordbreuk heeft gepleegd. Woordbreuk betekent volgens Van Dale het niet nakomen van een belofte.

Dan vraag ik me af waarom plotseling opnieuw zo veel geld voor de VRT gereserveerd moet worden, terwijl heel de sector in moeilijkheden zit.

U kent mijn vragen. Is er een evaluatie geweest bij de VRT en de minister? Is het rapport van het Rekenhof er? Zo ja, welke resultaten staan daar in? Het ging toch over de uitbestedingen naar de toeleveranciers. Daarover is toch een heel debat geweest. Als zou blijken dat er te veel is betaald voor programma's, kunnen we die 40 miljoen splitsen in vier jaar in plaats van nu al heel de portefeuille te geven, terwijl men olé, olé zingt aan de Reyerslaan. Waarom beloftes breken en plotseling extra geld geven? Dat zijn de concrete vragen.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, het stond in de sterren geschreven. Men moest inderdaad geen mediaspecialist zijn om te beseffen dat binnen afzienbare tijd geld gestuurd zou worden richting openbare omroep. We hadden dat al direct begrepen toen de heer Wauters zijn programma kwam voorstellen in de commissie voor Media. Toen werd door een bepaalde collega nog gerea-geerd dat we toch onze verantwoordelijkheid zullen moeten opnemen. Dat de VRT in een financieel moeilijk parket zit, weten we ook al geruime tijd. Dat is ook geen open deur intrappen. We weten ook allemaal dat het de schuld is van het mismanagement van de illustere voorgangers van de heer Wauters.

Dat de minister nu plots met 40 miljoen euro over de brug komt, lijkt ons toch prematuur en onverantwoord. Voor zover ik kan inschatten, beschikt het parlement niet over de twee informatiebronnen om een deftige evaluatie te maken van de situatie. Ik verklaar me nader. Gisteren werd hier weliswaar het jaarverslag 2007 van de VRT voorgesteld, maar ik vraag met af of dit eigenlijk het evaluatiemoment, dat in de beheersovereenkomst werd opgenomen, kan voorstellen. Ik denk het niet.

De heer Verstrepen heeft gesproken over woordbreuk. Er was altijd gesteld dat men ging afwachten tot het auditrapport van het Rekenhof werd voorgesteld in verband met de contracten met de productiehuisen, alvorens eventueel extra middelen ter beschikking gesteld zouden worden. Dat is niet gebeurd. Dat is typisch. We hebben dat in het verleden ook regelmatig meegemaakt. De VRT steekt het handje uit en Vlaanderen opent direct de geldbeurs om kwistig geld rond te strooien.

Ik ben van mening dat én het evaluatiemoment én het auditrapport van het Rekenhof moeten worden afgewacht. Het auditrapport laat opmerkelijk lang op zich wachten. Mocht ik een slecht karakter hebben – maar iedereen weet dat ik dat niet heb –, zou ik mij daar vragen bij kunnen stellen.

Het is inderdaad het prerogatief van de regering om te beslissen of al dan niet extra middelen worden uitgetrokken. Maar ik denk dat in een dergelijk belangrijk dossier het Vlaams Parlement toch zijn zeg moet hebben. Het gaat hier over een beslissing om vier keer 10 miljoen te pompen in het pensioenfonds van de VRT, dus eigenlijk in de VRT zelf.

Collega's, dit debat moet gevoerd worden met alle gegevens die we nodig hebben. Dat zijn én het auditrapport van het Rekenhof én de evaluatie zoals voorzien in de beheersovereenkomst. Het is in onze ogen ook nuttig om ook eens te kijken welke extra middelen de VRT de komende jaren kan genereren. Ik heb het dan in de eerste plaats over de verzelfstandiging van het zenderpark. Misschien zal dan blijken dat deze extra injectie deels of geheel onnodig was.

Mijnheer de minister-president, op welke basis heeft de minister beslist om over te gaan tot deze extra financiële injectie? Moeten we het verslag van 2007 dan eigenlijk beschouwen als de evaluatie zoals voorzien in de beheersovereenkomst?

Waarom heeft de minister het auditrapport van het Rekenhof niet afgewacht, zoals trouwens was beloofd? Is de minister bereid om, alvorens deze beslissing uit te voeren, het debat ter zake in het Vlaams Parlement aan te gaan en dus de beslissing opzij te schuiven? Het gaat hier toch over een zeer belangrijk dossier, tenzij men iets anders zou komen vertellen. Heeft de minister reeds zicht op de extra middelen die de VRT kan genereren de komende jaren, onder meer uit de verzelfstandiging van het zenderpark, waardoor deze extra investering misschien niet eens nodig was?

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister-president, ik ga niet in op de kritiek die door de twee voorgaande

sprekers is geleverd ten gronde. Voor ik tot de kern van mijn betoog kom, wil ik twee kanttekeningen maken. De vraag is maar of de beslissing van minister Bourgeois om extra middelen voor de VRT in het pensioenfonds te storten, wel de essentie was. Wij meenden te weten dat de regering toch al haar verantwoordelijkheid heeft genomen in de eigenlijke problematiek van het pensioenfonds van de VRT. De bankcommissie stelde dat dit fonds enigszins wankel was en ondergekapitaliseerd, en dat het bijkomend moest worden gespijsd om opnieuw voldoende dekkingsgraad te krijgen. Dat is gebeurd met een jaarlijkse alimentatie. Bij het pensioenfonds van de VRT zat dus geen probleem meer: dat was opgelost door de regering, waarvoor dank trouwens.

Bij de consistentie van de beslissing die minister Bourgeois nu naar voren schuift, namelijk vier maal 10 miljoen euro vanaf dit jaar en de volgende 3 jaar, kan men wel vraagtekens plaatsen. We weten dat het geld voor 2008 er is, dat kan ik niet betwisten. De vraag is waar het vandaan zal komen voor de volgende jaren. Nu kunt u me zeggen dat een begroting elk jaar moet worden opgemaakt. Dat is echter iets anders. Het is niet duidelijk waar het geld voor 2009 dan wel gevonden kan en zal worden. Over de verkiezingen heen zitten we bovendien met een probleem van engagementen en dergelijke meer.

Ik kom tot de kern van mijn betoog. De collega's hebben al gesproken over het fameuze rapport van het Rekenhof. We kennen er de context van. De heer Decaluwe kent dat zeer goed, alsook mevrouw Hermans, de heer Vandebossche en anderen. Er was enkele maanden geleden een majeur incident toen uitlekte wat de relatie van de VRT was met een aantal van haar productiehuisen qua betalen van gages, lonen, vergoedingen en dergelijke meer. Toen is beslist na te gaan of dat inderdaad zo overdreven is als op het eerste gezicht lijkt. Men heeft beslist om een onafhankelijk rapport bij een onafhankelijke instantie op te vragen, namelijk het Rekenhof, en dan pas de discussie te voeren.

Ik wil niet de indruk wekken dat Open Vld de financiering van de VRT wil kortwieken, maar we willen wel dat engagementen in het parlement worden gerespecteerd. Als wij over de financiering van de VRT praten, dan is dat ook over de financiering van het medialandschap in Vlaanderen. Dat rapport was daar een cruciaal element van.

Minister Bourgeois heeft gisteren in minstens één krant verklaard dat hij niet op het rapport kon blijven wachten. Dat is toch wel zeer jammer, want ik beschik over informatie die zegt dat dit rapport al sinds 29 april op het kabinet van de minister beschikbaar is. Ik vind dat een zwaar feit. Het rapport is op het kabinet van de minister! Mijnheer de minister-president, kunt u dat ontkennen of bevestigen? U hebt geen probleem in uw degelijkheid als minister-president, maar u hebt een probleem als

minister-president. Minister Bourgeois, die hier niet aanwezig kan zijn – het zij zo – moet daar duidelijkheid over scheppen, en liefst vandaag nog.

Ten gronde: waarom wordt die koppeling losgelaten? Dit was beloofd aan het Vlaams Parlement, dit was beloofd aan de commissie voor Media. Anderen hebben andere kwalificaties uitgesproken. Ofwel verlies ik straks mijn gezicht, en dat is vervelend voor een fractieleider, maar dat is niet zo erg, het gebeurt af en toe. Ofwel heeft de minister van Media een probleem. Ik wens daar duidelijkheid over. Ik vind niet dat dit kan.

Mocht dit een onbelangrijk rapport zijn, dan zouden we wat trammelant maken in het parlement en overgaan tot de orde van de dag. Dit is echter geen onbelangrijk rapport, dit is een belangrijk rapport. Ik zou van u willen weten – en als u het niet weet, gelieve dan as soon as possible de minister van Media daar uitsluitel over te laten geven –: was dit rapport op zijn kabinet of niet? Volgens mijn informatie wel. Het telt 89 bladzijden en 5 interessante bladzijden op het einde. Het is behoorlijk kritisch. (*Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen*)

Neen, ik heb het niet gelezen, maar parlementsleden hebben zo hun informatiebronnen. Net als bij journalisten hoef ik die hier voor de rest niet vrij te geven.

Hoe zit het met de status van dit rapport? De politieke vraag is hoe u aankijkt tegen die beslissing van minister Bourgeois, die steunt op onjuiste informatie aan het parlement, en naar ik hoop niet aan de regering. Dat zullen we dan wel zien. Dan staat die beslissing volgens mij op losse schroeven. Het parlement moet eerst de mogelijkheid krijgen om ten gronde over dat rapport te debatteren, alvorens we welke toezegging dan ook aan de VRT kunnen doen.

De voorzitter: De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte leden, in eerste instantie wil ik zeggen dat de beslissing waarover minister Bourgeois het had in De Standaard, voor zover ik weet nog geen beslissing van de regering is, maar een intentie van de mediaminister. Ik heb al meermaals gezegd op dit spreekgestoelte dat wij niet afwijzend staan tegen een bijkomende financiering van de VRT, mits het naleven van het efficiëntietraject enzovoort. Het VRT-jaarverslag, dat ons zonet is bezorgd, toont trouwens aan dat het verlies dat de zender zou maken in het boekjaar 2007 8,7 miljoen euro gunstiger uitvalt dan voorspeld. Men is daar dus bezig.

De vraag betreft eigenlijk de modaliteiten: hoe zal die nieuwe financiering van de VRT gebeuren? Dat zou verlopen via dat pensioenfonds. De heer Verstrepen bestempelt dat als een afwijking, maar hij heeft hier

een zeer oud verhaal gebracht, namelijk dat van een oorlog tussen de commerciële media en de openbare zender. Ik denk dat we dat al lang voorbij zijn, zeker de voorbije twee jaar.

De minister heeft dat inderdaad gekoppeld aan het verslag van het Rekenhof. Dat blijkt uit de verslagen van deze vergaderingen. Op het eerste gezicht lijkt die voorwaarde van de koppeling aan het verslag van het Rekenhof me niet zo bijzonder belangrijk bij het beslissen over de VRT-financiering. Het Rekenhof zal immers een beeld geven, denk ik, van wat zich in het verleden heeft afgespeeld met betrekking tot de relaties met de productiehuisen. Overigens, de vraag naar het verslag van het Rekenhof was eigenlijk helemaal niet gebonden aan de vergadering die we hier hebben gewijd aan de productiehuisen. Die dateert eigenlijk al van voor die parlementaire vergadering. Mijnheer Gatz, het lijkt me dus helemaal niet onmogelijk dat dat rapport van het Rekenhof op het kabinet van de minister ligt. Ik ben maar een eenvoudig jurist, maar ik dacht dat een verslag van het Rekenhof naar de bevoegde minister wordt gestuurd opdat er een tegensprekelijk debat zou volgen. Het rapport wordt pas definitief nadat de minister zijn mogelijke antwoorden erop heeft geformuleerd. Mij lijken er ter zake dus weinig of geen problemen te zijn.

Mijn vraag over de beslissing die zou worden genomen, betreft niet zozeer de betere financiering van de VRT, maar wel een uitspraak van de heer Wauters. Die zegt, en ik begrijp dat ook, dat het belangrijk is over meer middelen te beschikken om de sociale rust in zijn instelling te bewaren. Velen onder ons hebben de voorbije weken gelezen dat er grote verontrusting bestaat over de lopende evaluatieprocedures bij de VRT, die te maken hebben met die kostenefficiëntie. Vooral van vakbondszijde bestaat er grote ongerustheid, omdat blijkbaar de 50-plussers zeer slecht zouden scoren bij die evaluaties.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, om te beginnen wil ik uitdrukkelijk minister Bourgeois verontschuldigen, hij moest op de Europese Raad zijn. Het is jammer dat er juist vandaag zo veel actuele vragen aan hem gericht zijn. Ik zal naar goed vermogen in zijn plaats antwoorden. U hebt later natuurlijk nog de mogelijkheid om de minister bijkomend te bevragen.

Ik hoor dat er vraag naar duidelijkheid is. Er kwamen ook niet-VRT-vrienden aan het woord. Ook de kritische vragen verdienen een volledig antwoord.

Minister Bourgeois heeft op 12 december 2007 aantegen een aantal collega's gezegd dat hij het evaluatiemoment zou vervroegen. Hij wou het verschuiven naar de begrotingscontrole 2008. Die evaluatie zou niet zozeer peilen

naar de nood aan bijkomende informatiekanalen, maar wel naar de financiën. Op 24 januari heeft de minister twee rapporten ontvangen: één over de evaluatie van de eigen inkomsten van de VRT en één over de uitvoering van het efficiëntietraject.

Uit de evaluatie van de eigen inkomsten blijkt dat in de loop van 2007 een aantal commerciële opbrengsten ter financiering van de openbareomroepopdracht aanzienlijk werden overschat. Daardoor wordt de VRT vandaag geconfronteerd met een onevenwicht in zijn financiering dat groter wordt tegen het einde van de beheersovereenkomst. Voor de overschatting zijn er vier grote oorzaken. Er zijn de gewijzigde marktomstandigheden zoals de afnemende opbrengsten uit radioreclame, de tragere penetratie van iDTV en de verhoogde btw-tarieven voor een aantal abonnementsformules. Er zijn de overdreven optimistische veronderstellingen inzake de verkoop van commerciële video en video-on-demand-diensten. Er zijn de niet onderbouwde ambities. Zo was de omzet uit evenementen van de afdeling Line Extensions te hoog geschat. Ten slotte vormen de strategische managementkeuzes een vierde oorzaak van de overschatting.

In het financieel plan van de beheersovereenkomst is een evolutie van de eigen inkomsten gepland die oploopt van 106,5 miljoen euro in 2007 tot 145 in 2011. Gelet op de oorzaken die ik heb gegeven, heeft de VRT die verwachting naar beneden toe bijgesteld. In het meerjarenplan wordt nu uitgegaan van een bedrag van ongeveer 100 miljoen euro in 2007 dalend tot 96,7 in 2008 en vervolgens terug stijgend tot 110,6 in 2011.

Het rapport van de VRT over het efficiëntietraject stelt dat in het afgelopen jaar een eerste stap werd gezet in de richting van een meer efficiënte en meer performante organisatie. Het doel was om 10,2 miljoen euro efficiëntiewinst te organiseren in 2007. Uiteindelijk werd dat 12,7 miljoen euro, evenwichtig gespreid over alle geleidingen van de omroep via personeelsafslanking, prioritisering in het investeringsplan en besparing op de werkingskosten. Dat is één.

Twee, de basis die het voorbije jaar werd gelegd voor het realiseren van efficiëntiewinst, wordt in 2008 verder uitgediept en uitgewerkt in een aantal concrete projecten, en deze projecten kunnen verder uitgesplitst worden in, aanduidbare en meetbare, actiepunten.

Drie, in het meerjarenplan 2008-2011 wordt de lat nog hoger gelegd. In de beheersovereenkomst is in een cumulatieve efficiëntie van 104 miljoen euro voorzien.

Ik denk dat we heel duidelijk een aantal belangrijke elementen naar voren hebben geschoven en dat we op deze wijze, met het efficiëntietraject, heel duidelijke engagementen en afspraken maken.

Toch is er nog een probleem: er is een blijvend structureel tekort. Niettegenstaande het efficiëntietraject blijft er een structureel tekort van 61,6 miljoen euro, dat voornamelijk vanaf 2009 wordt verwacht. Dat tekort kan niet weggewerkt worden, tenzij de VRT verplicht zou worden om te raken aan de openbareomroepopdracht zoals die decretaal bepaald werd.

Dames en heren, u hebt wat vragen bij de beslissing die de Vlaamse Regering heeft genomen. De Vlaamse Regering heeft beslist dat we 10 miljoen euro in het fonds storten voor 2008, maar we gaan ervan uit dat dit bedrag recurrent is, vandaar dat minister Bourgeois over 40 miljoen euro spreekt. Het is evident dat het Vlaams Parlement, dat de begroting goedkeurt, daarover het laatste woord heeft. De beslissing van de Vlaamse Regering betreft 10 miljoen euro en de Vlaamse Regering gaat ervan uit dat dit bedrag de volgende vier jaar recurrent kan zijn. Dat is een beslissing die elk jaar, vanaf 2010, door de Vlaamse Regering genomen moet worden.

De heer Vandebossche vroeg naar de situatie van het personeel. De VRT heeft aan minister Bourgeois laten weten: "Eén, er is geen rechtstreeks gevolg voor de bijkomende financiering voor het personeel. Twee, bijkomende middelen laten toe om het tekort dat de VRT verwacht, te verminderen. Drie, de middelen laten toe dat de VRT zijn meerjarenplan zou kunnen uitvoeren. Vier, het meerjarenplan 2009-2011 en het ondernemingsplan 2009 worden nog verder uitgewerkt en zullen in het najaar aan de raad van bestuur worden voorgelegd."

De VRT hanteert zes categorieën en evaluaties, maar daarvan bent u op de hoogte.

Er werden ook nog vragen gesteld over het rapport van het Rekenhof. Het is zo dat minister Bourgeois een ontwerprapport van het Rekenhof heeft ontvangen. Mijnheer Gatz, ik weet niet wanneer hij dat heeft gedaan, maar er is een ontwerprapport op het bureau van minister Bourgeois gearriveerd.

De heer Vandebossche heeft gelijk, het is een ontwerprapport en de minister heeft nog de mogelijkheid om erop te reageren. Daarna komt er een definitief rapport, en het zal dat rapport zijn dat hier in het parlement en in de commissie zal worden besproken. Minister Bourgeois heeft het ontwerprapport ontvangen en hij heeft nu een aantal dagen tijd om het te bekijken en erop te reageren. Het is vanzelfsprekend dat, wanneer het rapport definitief is, het Rekenhof het ook zal overmaken aan het parlement.

Ik heb van collega Bourgeois, die nu antwoorden of bijkomende informatie aan het verzamelen is voor het Rekenhof, vernomen dat uit het rapport van het Rekenhof, ten eerste niet blijkt dat de VRT niet tegen marktconforme prijzen zou gegund hebben aan de

productiehuizen. Ten tweede zijn er wel opmerkingen over de procedure van gunning en de transparantie. In het rapport van het Rekenhof is er geen sprake van fraude. Ten slotte heeft het management van de VRT reeds een aantal maatregelen genomen en is het bezig om nog een aantal maatregelen te nemen die moeten ressorteren in een degelijke procedure en processen, en in efficiënte interne controlemaatregelen.

Het is heel belangrijk om dat te onderstrepen. Ik ga ervan uit dat het rapport, van zodra het definitief is, wordt overgemaakt. Maar ik heb die informatie van minister Bourgeois reeds ontvangen.

De conclusie die minister Bourgeois daaruit trekt, is dat het rapport van het Rekenhof geen aanleiding geeft tot een andere beslissing dan degene die genomen is, mét de 10 miljoen euro en de recurrentie voor de komende jaren.

Ik geloof dat we hiermee toch een aantal onduidelikheden en mogelijke misverstanden uit de wereld hebben geholpen. Mocht dit antwoord niet volstaan, wil ik graag horen welke bijkomende vragen er nog zijn. Maar minister Bourgeois, die zoals gezegd verontschuldigd is wegens een heel belangrijke vergadering op Europees niveau, zal u de komende dagen en weken zeker nog verdere tekst en uitleg verschaffen.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de minister-president, u spreekt bij monde van minister Bourgeois. U had misschien met een gsm en een speakertje een verbinding kunnen maken met de minister zelf. Dat is allemaal niet zo duur.

Het verheugt mij te horen dat wij het laatste woord hebben over de volgende bestedingen. Ik roep hierbij alle partijen op om een front te vormen en te zeggen dat we gaan afwachten of we die 10 miljoen euro extra wel gaan goedkeuren. U hebt letterlijk gezegd dat wij het laatste woord hebben, dus vind ik dat wij onze verantwoordelijkheid moeten nemen, zeker de mensen die vaak commentaar geven in de commissie.

Er is toch iets vreemds aan de gang. Er is daarnet gevraagd of het rapport op het kabinet van minister Bourgeois ligt. Ik heb hier een mail van het kabinet van 24 april, waarin men, aan iemand die ik niet zal vermelden, antwoordt: "U bent beter geïnformeerd dan het kabinet van de minister van Media zelf. De resultaten van de audit zijn hier nog niet bezorgd. Wanneer dat is gebeurd, zal de minister eerst het rapport bestuderen, en dan te gepasten tijde een publieke reactie geven, als dat nodig blijkt."

Die mail dateert van donderdag 24 april. Exact twee weken later wordt er binnen de Vlaamse Regering afgesproken om, op voorstel van minister Bourgeois,

extra geld te geven aan de VRT. U zei daarnet dat er in die afgelopen twee weken ook al op geantwoord is, dat het rapport al teruggestuurd is, en zo meer. Dat is dus blijkbaar allemaal geëvolueerd in die laatste twee weken. Dat is wat ik nu kan concluderen.

Ik heb intussen van diverse mensen e-mails en sms'en ontvangen, onder andere ook van mensen die deze zaak onderzoeken. Men vermoedt dat er nu een positief rapport zal komen, en dan een vettig rapport in de zomer, wanneer iedereen met vakantie is. Men vermoedt dus dat er nog wat correcties zullen moeten gebeuren aan het verhaal. Als ik al die reacties lees, en als ik hoor wat er hier dan nog allemaal gezegd wordt, krijg ik toch een vreemd gevoel. De perceptie valt in deze kwestie wat tegen voor minister Bourgeois.

U pleit hier voor de vlucht vooruit door te stellen dat er in het rapport geen sprake is van fraude en gesjoemel. Ik val van mijn stoel als u dat zegt. Als dat rapport teruggestuurd is, vraag ik mij af welke correcties er gebeurd zijn. Dat zou ik wel eens willen weten.

Ik begrijp ook niet wat de heer Vandebossche zegt, namelijk dat dit niet unaniem goedgekeurd is. Dan vraag ik mij af of uw regering nog samenhangt.

Minister-president Kris Peeters: U moet goed luisteren naar wat ik zeg. De vraag is hier blijkbaar belangrijker dan het antwoord. (*Applaus*)

De heer Jurgen Verstrepen: We blijven hier op onze honger zitten. Hier klopt iets niet. Het ware nuttig geweest dat minister Bourgeois even snel naar hier was gekomen, of dat we een telefonische verbinding hadden gehad. Deze zaak krijgt in elk geval nog een vervolg. (*Opmerkingen van de heer Jan Peumans*)

De minister-president vertelt hier een verhaal dat we al kennen uit de commissie: de stand van de rekeningen, de omvang van de tekorten, de efficiëntie, enzovoort. Ik heb hier niets nieuws gehoord, behalve dat er de afgelopen twee weken een rapport van het Rekenhof heel vlug bij het kabinet is gepasseerd.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de minister-president, we zijn inderdaad nu pas op de hoogte gebracht van een voorlopig rapport. De vraag is wat er nog allemaal aan veranderd zal worden en wanneer we het definitieve rapport te zien zullen krijgen. Dit is een slecht signaal. De VRT had eindelijk onder leiding van de heer Wauters begrepen dat de tering naar de nering gezet moest worden. Nu wordt met deze beslissing opnieuw een ander signaal gegeven, met name dat, wanneer de VRT geld nodig heeft, de Vlaamse overheid haar beurs openstelt. Dat verhaal horen we al zoveel jaren. De VRT dreigt op die manier misschien ongewild te hervallen in de ziekte van vroeger, namelijk dat alles kan en alles mag. De Vlaamse overheid betaalt toch.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister-president, het zal u niet verwonderen dat ik nog even terugkom op het fameuze rapport. Wanneer dat rapport effectief sinds 29 april bij de minister ligt, en zelfs in de hypothese dat er een tegensprekelijke procedure is van een bepaalde periode voor een minister om met het Rekenhof tot een rapport te komen, dan is het in zo'n delicate materie waarin de minister onder druk van het parlement aandringt op spoed, toch wel merkwaardig dat dit dossier drie weken op zijn bureau blijft liggen, en dat hij dan nog het lef heeft om te zeggen dat er geen rapport is en dat hij dus niet langer kan wachten om een beslissing te nemen. Vindt u dat normaal voor een minister in uw regering?

De heer Dany Vandebossche: Ik sta achter de beslissing die de Vlaamse Regering heeft genomen, los van het rapport. Dat rapport is bijzaak, omdat het niet direct een impact heeft op de toekomst van de VRT. Het gaat over de efficiënte aanwending van de middelen van de VRT. Eigenlijk stelt zich de makkelijkste oplossing. Het jaarverslag van de VRT is niet toevallig vandaag in het parlement terechtgekomen. De commissie Media zal dat verslag zo snel mogelijk behandelen. Dat jaarverslag moet gekoppeld zijn aan het verslag van het Rekenhof. Wanneer dat verslag effectief bij de minister ligt voor repliek, dan moet hij dat zo snel mogelijk doen.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, we weten al langer dat er een structureel probleem is bij de VRT. Het uitgangspunt van CD&V was altijd dat het huidige management, het personeel maar vooral de kijker niet het slachtoffer mag zijn van zaken die in het verleden fout zijn gelopen. We hebben er altijd voor gepleit dat het gat moet worden toe gereden.

Ik was echter ook verrast toen er sprake was van dat bedrag van 40 miljoen euro. We waren wel op de hoogte van de 10 miljoen euro die wordt toegekend via het pensioenfonds. Vandaag is het nieuws voor mij dat er nog geen beslissing is over de rest. Wellicht is er een politieke afspraak om te proberen die inspanning jaarlijks te herhalen. Wanneer de Vlaamse overheid de openbare omroep effectief wil helpen, dan moet dat gebeuren via een aanpassing van de beheersovereenkomst. Zo zou er bepaald kunnen worden dat er tegen 2011 jaarlijks 10 miljoen euro bijkomt via het pensioenfonds. De minister had dat echter beter eerst toegelicht in het parlement.

Ik deel volledig de bekommernissen van de heer Gatz. De heer Vandebossche heeft natuurlijk gelijk als hij het heeft over het verleden. We kunnen wel leren uit het verleden om de zaak in de toekomst nog efficiënter aan te pakken. Dat is toch wel een belangrijke conclusie.

Mijnheer de minister-president, ik denk toch dat we kunnen zeggen dat we, als wij de kans krijgen, zullen trachten om de rest te garanderen in het regeerakkoord van 2009. Het gaat toch om 61,6 miljoen euro.

Vooraleer beslissingen worden genomen, zou ik willen weten wat de procedure is. Ik steun de suggestie van de voorzitter van de commissie voor Media. We moeten alle documenten krijgen zodat we erover kunnen discussiëren en een positief advies geven voor de rest van de rit. De beheersovereenkomst zal wel aangepast moeten worden, zodat de VRT niet moet afwachten wat een volgende minister in 2009 of 2010 zal doen. Dat is belangrijk voor de rechtszekerheid en voor het personeel van de openbare omroep.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de minister-president, bij het afsluiten van de beheersovereenkomst en mede door het nieuws dat de heer Decaluwe indertijd de wereld heeft ingestuurd, was dat tekort bekend. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

Mijnheer Decaluwe, u hebt heel goede bronnen. We wisten dat dit punt op een goede dag bij de regering en het parlement op tafel zou komen. We moeten daar dus niet verontwaardigd op reageren. Het politieke probleem zou zich voordoen omdat die tekorten zich opstapelen gedurende de periode van de beheersovereenkomst en ook zouden groeien op het einde. Op zich was dat feit bekend. Er moest een oplossing komen. Ik denk dat nu een goede beslissing werd genomen. Daardoor wordt vertrouwen gegeven aan de VRT. De VRT wordt echter niet van ontslagen om blijvende ernstige inspanningen in het bedrijf te doen om te saneren. Men heeft het goed gedaan.

Laten we duidelijk zijn: de VRT krijgt geen cadeau. Het gaat hier niet om een Pak de poenshow. Met deze extra bijdrage zal de VRT niet zwemmen in het geld. Ze zal haar positie moeten bewaren via een zuinig beheer. Het is een goede en ook een redelijke stap.

Ik zou ook het evenwicht in het medialandschap even willen aanhalen. Er is inderdaad een precair evenwicht tussen de openbare omroep en de commerciële zenders. We willen allemaal dat goed evenwicht behouden.

Straks zullen we het hebben over een ontwerp van decreet betreffende de media. Daarin zullen we de audiovisuele richtlijn implementeren. Het geeft meer ruimte aan de commerciële zenders op het vlak van reclame en product placement. Internationaal zijn er een aantal tendensen in die richting. We zullen die ruimte geven. We moeten het evenwicht bewaren. We moeten elke partij blijven monitoren.

Mijnheer de minister-president, ik ben blij dat de VRT blijkbaar marktconforme prijzen hanteert. Dat is een hele

geruststelling. In de media verklaren dat het rapport er niet is en dan vaststellen dat het bij u ligt, dat is de waarheid echter wel een beetje geweld aandoen. Dat is jammer. Waarom wordt daar niet eerlijk over gecommuniceerd? De minister heeft het volste recht en ook de plicht om op het rapport te reageren. Hij zal dat ook op een deskundige manier doen. Mijnheer Gatz, dat vraagt ook tijd. Het gaat om een heel complexe materie. Dat leugentje om bestwil was echter niet nodig.

Ik sluit me aan bij de opmerking van de heer Decaluwe. Laten we het debat straks voeren met alle elementen op tafel. Ik denk niet dat de problemen zo groot zijn als sommigen hier laten uitschijnen.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, nu wou ik minister Bourgeois eens feliciteren met een beslissing, en dan is hij er niet.

Minister-president Kris Peeters: U mag mij ook feliciteren. *(Gelach)*

De heer Jos Stassen: Minister Bourgeois heeft voor de eerste keer een beslissing genomen die in de goede richting gaat. Uiteindelijk geeft hij mij twee jaar na de feiten gelijk. *(Rumoer)*

Bij de bespreking van de nieuwe beheersovereenkomst heb ik altijd gezegd dat er een structureel probleem was bij de financiering van de VRT. Twee jaar na de feiten geeft hij mij gelijk.

Mijnheer de minister-president, nu wordt echter maar een deel van het structureel probleem opgelost. Als ik het goed heb begrepen, werd niet 40 maar wel 10 miljoen euro toegezegd voor dit jaar. De volgende jaren wordt dan bekeken wat wordt gedaan. Daarnaast moet de volgende regering nog een politieke beslissing nemen om te zien of de structurele onderfinanciering van de VRT, die ik twee jaar geleden voorspeld heb, wordt bijgesteld in 2009. Maar soit, als men iets goeds doet, al was het maar een klein beetje, wil ik dat toch wel zeggen.

Ik stel tevens vast dat er een politiek probleem met minister Bourgeois is. Ik zal me genuanceerd uitdrukken. Twee meerderheidsfracties stellen zich vragen bij het politiek functioneren van minister Bourgeois. De heer Gatz en de heer Decaluwe vinden het twijfelachtig dat minister Bourgeois niet heeft verklaard over het rapport te beschikken. De heer Caron vindt dat minister Bourgeois gisteren een leugentje heeft verteld. De minister-president moet dit probleem binnen zijn meerderheid dringend oplossen.

Ik hoop dat de voorzitter van de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media de bespreking van dit

rapport zo snel mogelijk zal agenderen. We moeten de gelegenheid krijgen het rapport van het Rekenhof en het nieuwe jaarverslag van de VRT te bespreken. Op die manier zullen we misschien een aantal indianenverhalen uit de wereld kunnen helpen.

Minister-president Kris Peeters: Ik dank iedereen voor de felicitaties. Ik zal ze aan minister Bourgeois overmaken. Ik kan volledig voor het politiek functioneren van minister Bourgeois instaan. Niemand hoeft zich hieromtrent zorgen te maken: dat verloopt allemaal zoals het hoort.

Ik ga ervan uit dat minister Bourgeois het rapport, als het definitief is afgewerkt, aan het Vlaams Parlement zal bezorgen. Er is misschien enige verwarring ontstaan. Op ontwerprapporten kan immers nog worden gereageerd. Ik stel voor dat we rustig afwachten. Ik begrijp dat bepaalde leden van de oppositie in dit verband graag wat spelletjes willen spelen. (*Opmerkingen van de heer Jurgen Verstrepen*)

Van zodra we over een definitief rapport beschikken, zal het allicht worden overgemaakt. Ik heb geen problemen met transparantie of met een open debat. Er mogen gerust kritische vragen worden gesteld. Ik ga ervan uit dat minister Bourgeois die vragen tijdens een commissievergadering uitgebreid kan en zal beantwoorden.

De Vlaamse Regering heeft beslist dat het om een bedrag van 10 miljoen euro gaat. We gaan ervan uit dat dit een recurrente uitgave is. Die recurrentie moet evenwel elk jaar opnieuw worden vastgelegd. Dit geldt ook voor tal van andere maatregelen. We beslissen dat een bepaald bedrag in principe recurrent is. Die recurrentie veronderstelt echter dat we dit jaarlijks bekijken alvorens opnieuw een beslissing te nemen.

Ik denk dat ik de overige vragen al heb beantwoord. Hoewel die antwoorden volgens mij zeer duidelijk waren, heb ik de indruk dat sommige antwoorden niet zijn overgekomen.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik heb de minister-president aandachtig beluisterd. Ik noteer dat hij heeft verklaard dat de oppositie spelletjes speelt. Blijkbaar zit de Open Vld nu in de oppositie. Dat is goed om weten. Blijkbaar zijn er in het Vlaams Parlement veranderingen doorgevoerd.

De minister-president heeft het over spelletjes. Zijn eigen minister en zijn eigen meerderheid hebben destijds de wens geuit klaarheid over de productiekosten te krijgen. Hij kan dit in zijn papieren nakijken. Het rapport van het Rekenhof is op vraag van de meerderheid en de oppositie opgesteld. Indien hij vragen over de besteding van overheids gelden aan productiehuizen een spelletje vindt, stel ik me daar zelfs nog meer vragen bij. Ik vraag me tevens af hoe hij dat aan minister Bourgeois wil verkopen.

Of we nu al dan niet willen luisteren, maakt niet uit. Hoe we het ook draaien of keren, de minister-president heeft hier niets gezegd. Hij heeft de indruk dat niet alles duidelijk is. Dat klopt. Zijn boodschap heeft geen inhoud. Hij heeft enkel verklaard dat de procedure nog loopt. Dat had minister Bourgeois hier evengoed kunnen vertellen. De minister-president speelt hier de handpop van minister Bourgeois. Hij heeft waarschijnlijk een voorbereiding op papier gekregen. Hij heeft hier geantwoord wat minister Bourgeois hier zelf had kunnen zeggen. Hij moet nog de nodige conclusies trekken, enzovoorts.

Ik ben het niet eens met de heer Vandenbossche, volgens wie het om een zaak uit het verleden gaat. Ik heb de indruk dat we het debat moeten blijven voeren. We komen van 40 miljoen euro. Nu is het maar 10 miljoen euro meer. Als we nog een half uur voortdoen, is het maar 1 miljoen euro meer – op dat vlak zitten we goed.

Ik heb de indruk dat een aantal mensen bijzonder veeveeld zitten met het rapport van het Rekenhof. Het wordt rondgestuurd als de nieuwe film van Harrison Ford. Het is bijna een tombe geworden: we moeten zelf zoeken wat erin staat. Blijkbaar heeft de heer Caron al iets gelezen. Ik heb de term ‘marktconform’ horen waaïen. Blijkbaar hebben sommige mensen de tekst selectief gelezen. Het is een spelletje ‘zakdoek leggen’. Waar ligt het rapport? We moeten er achteraan gaan.

Wat de minister-president net heeft gezegd, heeft wel degelijk een impact. Ik zal even de redenering van de heer Vandenbossche volgen. Indien het om een zaak uit het verleden zou gaan, zou ik kunnen concluderen dat alle lopende contracten met Woestijnvis en met de andere in het kader van de marktconforme prijzen onderzochte productiehuizen zijn gestopt of niet worden verlengd. Nu lopen ze gewoon door, met of zonder onderzoek. Er is vandaag en morgen een impact. Indien te veel wordt betaald en indien bepaalde zaken niet duidelijk zijn, is er een impact op de begroting, die de minister-president nadien weer zal moeten aanpassen.

Dan staan ze weer aan de Reyerslaan met hun grote hand – het is nooit anders geweest. Ik vind het kras dat sommigen, en vooral Groen!, openlijk de vorige bestuurders bedanken voor het feit dat ze waanzinnig hebben gesmost met overheids geld. Ze hebben alle belastinggelden en reserves van de VRT opgesoupeerd. Als u dat goed bedrijfsbestuur vindt, dan zegt dat genoeg en hoop ik dat u nooit aan de macht komt.

De heer Werner Marginet: Ik heb geleerd dat het verschil tussen 10 miljoen en 40 miljoen heel erg klein is. Eerst werd er over 40 miljoen euro gesproken. Daarnet hebben we duidelijk gehoord dat het over 10 miljoen euro gaat, maar dat dit driemaal wordt herhaald. Zo komen we toch weer bij die 40 miljoen euro uit. Dat is het meest duidelijke en eerlijke getal.

De heer Sven Gatz: Mevrouw de voorzitter, ik heb het volste vertrouwen in de commissievoorzitter van de commissie voor Media dat hij de komende uren en dagen de nodige dynamiek tot stand zal brengen om de minister naar de commissie te roepen om daar tekst en uitleg te geven. Mocht hij dat niet doen, dan zijn er andere commissieleden, zoals de heer Decaluwe, die hem daartoe zeker zullen aansporen. Dit is het minimum minimorum.

Open Vld wenst dat u de minister van Media tot de orde roept en dat u vraagt dat hij vandaag nog een signaal geeft en duidelijkheid schept over de communicatie met betrekking tot de status van het Rekenhofrapport. Ik sta op mijn strepen als parlementslid en als fractievoorzitter. De minister heeft niet correct gecommuniceerd. *(Opmerkingen van de heer Jan Peumans)*

U bent een van de meest kritische parlementsleden in dit halfroend. Uw reactie op dit ogenblik is ongepast. Ik begrijp dat u uw minister wilt beschermen, maar hij heeft een fout gemaakt. Als een minister die een fout heeft gemaakt dat ruiterlijk toegeeft, dan kan ik daar nog mee leven.

De heer Dany Vandebossche: Mevrouw de voorzitter, in elk geval komt zowel de bespreking van het rapport van het Rekenhof als van het verslag van de VRT automatisch in dit parlement terecht. De eindbestemming van het rapport van het Rekenhof is het parlement.

Mijnheer Verstrepen, u zegt dat de efficiëntie van de productiehuisen hier gewoon doorloopt zonder dat er iets mee wordt gedaan. Neen, dan hebt u de documenten niet goed gelezen. In het efficiëntietraject is het heronderhandelen van de contracten van de productiehuisen een van de dingen dat aan bod komt. U moet niet komen zeggen dat er niets verandert. Men is ermee bezig. Misschien wilt u te snel lopen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Carl Decaluwe tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de rol van de VRT in de lopende onderhandelingen voor het voetbalcontract

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister-president Peeters.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren, voetbal,

voetbalcontracten, Belgacom, Telenet: ze zorgen meestal voor emotie en commotie. Het is vaak nogal technisch.

Ook het decreet op de vrije nieuwsgaring veroorzaakte destijds commotie. De heer Van Rompuy was toen minister van Media. Toen ik dit voorstel van decreet samen met de heer Van Wallendael indiende, werden we door de Voetbalbond afgeschilderd als de moordenaars van het Belgische voetbal. Er was natuurlijk een link met de problematiek van inkomsten en televisierechten. Er is ook commotie geweest over het vorige contract tussen Belgacom/VRT en de Voetbalbond dat goed was voor 36 miljoen euro per jaar. Nu zien we nieuwe commotie en enig amateurisme bij de Voetbalbond. Het bod wordt niet aanvaard. Belgacom heeft samen met andere, onder andere de VRT en RTBF, 44,6 miljoen euro geboden. De Voetbalbond wil 50 miljoen euro.

Ik heb een punt gevonden waarop de openbare omroep misschien nog kan besparen. Het decreet op de vrije nieuwsgaring zegt dat men voor journaals en vooral voor actualiteitsmagazines, zoals Studio 1, tot vijftien minuten kan krijgen per competitiedag. Vijftien minuten beeld is veel.

Ik stel vast dat de voetbalbond het pakket heeft opgedeeld in een aantal loten. De openbare omroep heeft een bod uitgebracht voor samenvattingen en magazines. De vraag is natuurlijk of een hoger bod waarvoor men 8 miljoen euro veil heeft, goed is. Het decreet over de vrije nieuwsgaring geeft de mogelijkheid om 15 minuten uit te zenden, weliswaar met de verplichting om een billijke vergoeding en ook een kostprijs voor technische prestaties te betalen. Bovendien mag men in het journaal tot 6 minuten uitzenden. Op een avond kan men dus als niet-exclusiviteitshouder 21 minuten uitzenden.

Heeft het bijgevolg een toegevoegde waarde dat de openbare omroep voor dit luik belastinggeld veil heeft? Men kan immers veel uitzenden, tegen een veel lagere prijs. Is dat goed afgewogen? Is het bestek conform het decreet over de vrije nieuwsgaring? Bent u bereid om dat nogmaals te onderzoeken?

De voorzitter: Minister-president Kris Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, uw redenering steunt op artikel 160 van het Mediadecreet, wat toestaat om 6 minuten in het journaal en 15 minuten in actualiteitsprogramma's uit te zenden. U vraagt zich af waarom men dan nog een bod uitbrengt. Het is duidelijk dat men met dat bod meer wil binnenhalen dan wat men op basis van artikel 160 kan krijgen. Ik ga ervan uit dat dit extra een toegevoegde waarde betekent. In elk geval moet worden

onderzocht of er echt van een toegevoegde waarde sprake is. Ik zal minister Bourgeois vragen dat dit wordt aangetoond. Een bod uitbrengen op datgene waarop men al recht heeft, lijkt me in elk geval niet goed te zijn. Ik ga er evenwel van uit dat dit niet het geval is.

De heer Carl Decaluwe: Het antwoord is duidelijk. Stel dat men voor een programma 25 minuten nodig heeft, dan brengt men in feite een bod uit op die bijkomende 4 minuten. De vraag is dus legitiem of men 8 miljoen euro belastinggeld veil moet hebben voor die bijkomende minuten. Ik stel gewoon de vraag. Ik ben dus tevreden dat men zal nagaan of er echt sprake is van een toegevoegde waarde. Ik ben een voorstander van voetbal op de openbare omroep, maar men moet met het belastinggeld oordeelkundig omspringen.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: We hebben lang gediscussieerd over de efficiëntie van de VRT. De minister-president heeft nog maar pas duidelijk gezegd dat de VRT al ver is opgeschoten met de efficiëntieoefening. Nu wordt gesuggereerd dat de VRT niet efficiënt omgaat met een pak geld, want het gaat over 8 miljoen euro per jaar. Ik vind dat moeilijk te verzoenen. Als de VRT dergelijk bod uitbrengt, dan gebeurt dat wellicht omdat men zo meer programma's kan aanbieden. Mijnheer Decaluwe, pleit u in feite voor minder voetbal op tv? Als men geen extra uitzendmogelijkheden binnenhaalt, kan de VRT in de toekomst minder dan wat de omroep vandaag kan.

De heer Dany Vandebossche: Als ik me niet vergis, is dat bod uitgebracht door de VRT en de RTBF samen. De kostprijs voor de VRT bedraagt dus helemaal niet 8 miljoen euro.

Minister-president Kris Peeters: U hebt gelijk: dat bod is door de VRT én de RTBF samen uitgebracht.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Het is een mooie aanvulling op de discussie die daarnet door Groen! is aangekaart. We kunnen nu discussiëren over de vraag of het een meerwaarde betekent of niet.

Als men naar de kwaliteit van het voetbal kijkt en het feit dat Belgacom daarover klaagt, dan is het duidelijk wat er aan de hand is. De vraag is ook door de heer Decaluwe zo gesteld. Het gaat immers niet alleen om de toegevoegde waarde op televisie. Het gaat over de vraag of het dat allemaal wel waard is om mee te bieden, want daardoor worden de commerciële partners opzijgeschoven.

Dat is de vorige keer met het voetbalcontract ook gebeurd. Dan hebben ze maar een deal met Belgacom afgesloten om bepaalde pakketten samen aan te bieden

zodat ze er toch konden geraken. Dat is met overheids-geld gebeurd. Daar gaat het om. Er is een beter debat nodig over de vraag of er met overheids-geld bijvoorbeeld op Formule 1 moet worden geboden om het zaakje vervolgens in het midden van de nacht uit te zenden waar dan geen kat naar kijkt.

Voor het voetbal geldt net hetzelfde. De zorg van de VRT vloeit voort uit een commerciële logica, de enige bal die men immers ziet, is de voetbal uit eerste klasse. Van de andere sporten die ook tot de corebusiness van de VRT behoren – minister Bourgeois was er toch voorstander van om alle sporten in beeld te brengen – zien we niet veel. Bovendien zijn de andere sporten ook veel goedkoper dan het voetbalcontract. Deze discussie moet ten gronde worden gevoerd.

De vraag is of er met overheids-geld op commercieel zeer interessante contracten moet worden geboden. Jupiler volgt inderdaad wie het gaat uitzenden, en dan kunnen we misschien met de VAR gaan praten. Misschien kunnen ze dan hun schrik weer laten varen dat ze de kwartalen niet meer zullen halen omdat de reclame-inkomsten van de VRT zakken. In ieder geval is het een mes dat aan twee kanten snijdt. Neem het voetbal weg en neem de VAR-contracten weg, en dan zal men hier weer komen uitleggen waarom er meer geld moet worden opgehoest.

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Ik neem akte van de bemerkingen die hier worden gemaakt. Ik begrijp de problematiek die de heer Decaluwe naar voren heeft gebracht. Men kan de vraag stellen waarom er veel geld moet worden geboden voor iets dat het commerciële circuit ook wil brengen. Het is dus voor de kijker zichtbaar, los van het gegeven van de vrije nieuwsgaring.

Toch wil ik vragen op te letten wie we welke verantwoordelijkheid geven. Ik begrijp de financiële repercussies zeer goed. Het is ook gelinkt aan het vorige discussiepunt. Het gaat wel degelijk over de programmering. Dat heeft natuurlijk gevolgen. De overheid, in casu de minister, maar ook het parlement, moeten de gevoeligheden kanaliseren. Daarvoor bestaan ook de beheersovereenkomsten. Over de programmering zijn destijds door de heer Van Rompuy duidelijke afspraken gemaakt. De enige politieke vertegenwoordiging situeert zich op het niveau van de raad van bestuur.

Minister-president Kris Peeters: De laatste opmerking is zeer pertinent. Dat behoort tot de verantwoordelijkheid van het management. Er moet spaarzaam worden omgesprongen met de middelen, en er moet een maximaal toegevoegde waarde worden geboden. Het management moet de nodige zorg aan de dag leggen. Het is juist, mijnheer Vandebossche, dat de VRT en

de RTBF samen, conform de tender, een bod hebben uitgebracht op deze rechten. Dat behoort tot de verantwoordelijkheid en de bevoegdheid van het management. Bij mijn weten is de minister zelf niet geïnformeerd over de inhoud van dat bod. Het management kan ook tekst en uitleg verschaffen om er zeker van te zijn dat de efficiëntie die van de VRT terecht wordt verwacht, ook in dit dossier aanwezig is.

De heer Carl Decaluwe: Ik onthoud dat de minister-president ook bij zijn minister zal laten navragen of het inderdaad om een toegevoegde waarde gaat. Er is een grote handicap. Noch de minister, noch de raad van bestuur, noch de parlementairen kennen het bestek. Ze kennen de voorwaarden niet.

Het is ook een interessante oefening om post factum na te gaan of de toegevoegde waarde is gerealiseerd en of het belastinggeld effectief goed besteed is. Dat is een basisopdracht voor de toekomst.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de knelpunten met betrekking tot de leerzorg

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, gisteren hebben we in de commissie voor Onderwijs kunnen luisteren naar de toelichting over het nieuwe decreet met betrekking tot de nieuwe financiering van het leerplichtonderwijs.

U hebt terecht en met enige fierheid aangekondigd dat u de lat gelijk gaat leggen. Maar vorige week vrijdag hebben de vakbonden aan de alarmbel getrokken en gezegd dat u de lat voor hen te hoog legt. Ze hebben een aantal dossiers of knelpunten aangebracht. Ik ga niet op al die punten in, maar ik wil het wel hebben over het dossier leerzorg.

Vanuit de vakbond en het onderwijsveld komen er nu opmerkingen. We hebben binnen de VLOR een breed overleg gehad over dit dossier met alle betrokken partijen, en ook in het parlement hebben we een uitgebreide gedachtewisseling gehad. Iedereen heeft kunnen zeggen waar de knelpunten liggen en welke aanpassingen aan de conceptnota men van u verwacht.

Nu blijkt dat u verder werkt met een conceptnota waarin u geen rekening houdt met een aantal cruciale bedenkingen

en knelpunten. Ik ben daarover verwonderd. Waarom houdt u geen rekening met de aandachtspunten die vanuit verschillende hoeken zijn aangehaald. Klopt dit? Hoe moeten we het dossier op dit moment inschatten?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, ik denk dat mevrouw Helsen gelijk heeft om verwonderd te zijn, want het klopt inderdaad niet.

Ik wil even schetsen waar we staan. Leerzorg is een heel gevoelige discussie die gaat over wat we doen met kinderen die een of andere beperking of leerstoornis hebben. Kinderen die dit in erge mate hebben, vangen we op in het buitengewoon onderwijs. Kinderen die dit in lichte mate hebben, vangen we vaak nog op in het gewone onderwijs. De vraag is hoe je het best omgaat met die kinderen en waar die kinderen het best hun plaats vinden. We hebben het ook over karakterstoornissen, gedragsstoornissen, gehoorstoornissen enzovoort. Het is een heel gevoelige kwestie omdat je je moet afvragen hoe je het voor elk kind zo goed mogelijk kan doen.

We debatteren daarover in Vlaanderen sinds 10 jaar. De verzameling rapporten en adviezen die daarover is gepubliceerd, is vrij indrukwekkend. De basiswetgeving daartoe overigens ook al uit het begin van de jaren zeventig. Het is dus waarschijnlijk tijd om dat debat te hebben. Na 10 jaar van debat vind ik dat we enkele conclusies zouden moeten trekken: nog niet alle conclusies, maar enkele conclusies waarop we voorzichtig en geleidelijk verder kunnen bouwen in het dagelijkse beleid.

Ik pleit daarbij voor zeer grote voorzichtigheid. Ik pleit tegen slogans en simplisme, want het gaat over kinderen. Mijn benadering is ook voorzichtiger en genuanceerder dan wat daarover de voorbije jaren op papier is gezet, ook binnen het onderwijs. Maar ik pleit er wel voor dat we enkele knopen doorhakken.

Ik doe dat in breed overleg. Op 24 mei en 8 november van vorig jaar is er een hoorzitting en een gedachtewisseling geweest in de commissie. Vervolgens heb ik een oproep gedaan aan iedereen in het onderwijs die betrokken is, om het overleg verder te voeren en een aantal belangrijke thema's te concretiseren. Dat ging dan bijvoorbeeld over de vraag hoe we kinderen precies moeten beoordelen, dus inschalen van het probleem, en dit verder moeten verfijnen. Verder over hoe we het aanbod van scholen voor buitengewoon onderwijs beter kunnen organiseren. Denk aan de vreselijk lange busritten die er soms zijn.

Dan was er de vraag hoe we de deskundigheid van de leerkrachten kunnen versterken. Ik ben van oordeel dat je geen hervormingen mag doen, zelfs geen beleid mag

voeren, waarvoor je leerkrachten niet toelaat om de nodige deskundigheid te ontwikkelen.

Een vierde thema heeft te maken met de vraag hoe we de draagkracht van een school beoordelen om met welbepaalde karakter- gedrags- of leerstoornissen om te gaan.

Voor deskundigheidsontwikkeling en draagkracht heb ik een advies gevraagd aan de Vlaamse Onderwijsraad, de officiële vertegenwoordiging van het hele Vlaamse onderwijs. Dat advies verwacht ik in juni. Over het aanbod buitengewoon onderwijs en de inschaling hebben we in april conclusies gekregen.

Ik ben overeengekomen met de vakbonden en de inrichtende machten van het onderwijs dat we heel het denkproces samen opvolgen, een beetje in een tripartite tussen vakbonden, inrichtende machten en overheid. Dat loopt. Voor de discussiemethode heb ik voorgesteld te werken alsof we een decreet aan het schrijven zijn, dus we schrijven de toelichting en kijken of we het daarover eens kunnen worden. Daarop werken we en we hebben daar al een vergadering over gehad. Ik heb nu een aantal opmerkingen gekregen en we hebben een volgende vergadering afgesproken waarbij ik reageer op de opmerkingen.

Ik ben een beetje verbaasd dat men zegt dat ik geen rekening zou houden met wat leeft. Sinds ik dit debat begonnen ben, in 2005, heb ik voortdurend aanpassingen, ook belangrijke aanpassingen, aangebracht aan de nota's. Ik geef een voorbeeld. Vandaag zeg ik: laten we alles wat te maken heeft met het afwegen van de mogelijkheden van een gewone school – wat is de draagkracht van een gewone school, welke kinderen kan een gewone school aan?– bij het bestaande laten tot in 2016. Wat daarna moet gebeuren, zullen we nog zien, op basis van de ervaring die we opbouwen. We willen ondertussen vooral een betere beoordeling van de kinderen. Ik kom ondertussen ook met meer geld en meer middelen over de brug. Ik moet eerlijk zeggen dat ik niet goed begrijp waarom men daar zo boos over is, maar dat heeft waarschijnlijk iets te maken met de onderhandelingsmethode. We komen met meer middelen over de brug en laten alles zoals het is wat betreft de afweging van de draagkracht van een gewone school.

Ik heb ook heel uitdrukkelijk gezegd, sinds maanden, dat het niet een debat is waarin ik het grote gelijk heb. Ik vind dat in zulk debat de minister een beetje de moderator is en probeert de standpunten bij elkaar te krijgen. Dat is ook de rol die ik speel.

Ook vandaag ben ik bereid dingen te wijzigen in mijn teksten. Men verwijst bijvoorbeeld naar het onderscheid dat ik maak, en dat nieuw is, tussen leerlingen met zeer zware problematieken – we spreken van een niveau 4 – en leerlingen met een zware problematiek die we vandaag ook in het buitengewoon onderwijs vinden, maar die misschien niet de zwaarste is – we spreken van

niveau 3. Ik wil dat onderscheid maken, omdat ik op een fijnere manier wil beoordelen wat de situatie is van kinderen. Ik heb ook altijd gezegd dat niveau 4 eigenlijk niet thuishoort in een gewone school, maar hoe dan ook in het buitengewoon onderwijs.

Men vraagt dat ik dat nu al uitdrukkelijk zou vastleggen, waarbij we dan een wijziging brengen in de bestaande draagkrachtafweging, die eigenlijk een extra bescherming is voor gewone scholen. Mevrouw Helsen, u mag dat navragen bij de mensen die u kent uit het onderwijs. Op een vergadering heb ik gezegd dat ik bereid ben om dat te doen, maar ik zou wel graag hebben dat we over het geheel akkoord geraken. Men kan dus moeilijk zeggen dat ik niet bereid ben om dingen aan te passen, ook op andere punten.

De idee dat ik een soort halsstarrigheid ontwikkeld zou hebben, is een beetje raar, eerlijk gezegd. Ik kan daarmee leven, want ik lees dat al jaren over mezelf. Het is een soort onderhandelingsmethode die mensen gebruiken, omdat ze het vervelend vinden dat ik argumenten gebruik. Dan zeggen ze dat ik een slecht karakter heb. Ik leef daar al jaren mee en ik eindig altijd met akkoorden. Dat zal hier ook zo zijn.

Mevrouw Kathleen Helsen: Mijnheer de minister, u hebt uitvoerig geschetst welke weg tot nu toe is afgelegd en we hebben die voor een deel ook samen afgelegd.

U geeft weer dat het vandaag gaat over een memorie van toelichting. U zegt dat u bereid bent om een aantal aanpassingen door te voeren. Wat ons nu vooral verwondert, is dat u dat inderdaad telkens zegt, maar we dat niet terugvinden in de memorie.

Minister Frank Vandenbroucke: Neen, natuurlijk vindt u dat niet in de kranten, maar dat is de normale onderhandelingsmethode van sommige mensen. Ik heb dat wel gezegd, hoor!

Mevrouw Kathleen Helsen: Ik vind het ook niet terug in de memorie van toelichting, en dat verwondert ons.

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de minister, zoals u al zei, is leezorg een heel complex dossier. Misschien kunt u zich de vraag stellen of het niet te complex geworden is. U weet ook dat er altijd een angst voor het onbekende bestaat. Aangezien het zo complex is, is de angst ook groot. Vanuit mijn oogpunt vraag ik me af wat er zo slecht was aan wat bestond. Mocht het huidige kader eerst voldoende uitgebreid worden zodat de middelen die nodig zijn om werkelijk tegemoet te komen aan de noden, al beschikbaar worden gesteld, dan zouden ze misschien gemakkelijker te overtuigen zijn om er verder in mee te stappen. Nu

horen we: de middelen zijn niet toereikend, we komen er nu al niet, hoe wil men in een complexere methode van ons verwachten dat we er dan geraken? Misschien ligt er een oplossing in het stapsgewijs invoeren, zodat de mensen ook zullen geloven dat de middelen toereikend zullen zijn. Misschien kunnen we dan gemakkelijker tot een oplossing komen.

De voorzitter: Mevrouw Michiels heeft het woord.

Mevrouw An Michiels: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik denk niet dat er veel mensen nog de noodzaak betwisten om een aantal zaken te hervormen. Dat is intussen wel duidelijk. Over de manier waarop de zaken moeten worden hervormd, zijn nog heel veel vragen. Die vragen zijn niet nieuw, ze zijn aangehaald tijdens de gedachtewisseling en komen weer boven. Net zoals mevrouw Helsen heb ik toch de indruk dat u zeer weinig rekening houdt met de vrees voor verandering, die zowel binnen het gewoon als het buitengewoon onderwijs leeft. U zegt hier wat u gedaan hebt, en dat is zeer veel. Ik zou toch nog eens met aandrang willen vragen: luister in godsnaam naar de mensen die er op het terrein mee bezig zijn en nu niet duidelijk zien wat er op hen afkomt, maar nu al overstelpt en overbevraagd zijn. Ze vrezen dat er een zeer complexe verandering aankomt.

Hoe ziet u de timing van het verdere verloop van het hele dossier leezorg?

Minister Frank Vandenbroucke: Om de laatste vraag te beantwoorden: we werken eraan door. Ik probeer er een draagvlak voor te vinden. Ik wil me niet vastpinnen op een dag of een week. Een draagvlak vinden op het veld, is vanwege de redenen die mevrouw Demeulenaere heeft gegeven, niet zo eenvoudig.

Ik wil eerst een procedureel punt aanhalen ten aanzien van mevrouw Helsen. Natuurlijk vindt u niet in de laatste nota die ik heb ingediend, de wijzigingen die ik van plan ben aan te brengen ingevolge de kritieken die ik krijg op die nota, want die moeten nog komen. Dat is onbestaande. Er bestaat niet zoiets als nota's waarin geheime inkt is ingeschreven welke de wijzigingen zijn die zullen komen vanwege de kritieken die op de nota komen. Natuurlijk vindt u dat daar niet in terug.

Ik vraag dat men nu eens de dingen correct weergeeft. We moeten kijken vanwaar we komen. Ten tijde van minister Vanderpoorten, inderdaad een goede minister, werd het debat gezet door mensen die zegden dat er recht op inclusie moest zijn. De ouders steken hun vinger op en zeggen: mijn kind moet in die school zitten. Oké, dat kind gaat naar die school, afgelopen. Dat was de teneur. De rapporten die geschreven zijn in de tijd van minister Vanderpoorten zaten ook in die sfeer. De eerste grote beweging die ik heb ingezet, was dat ik heb gezegd: wacht eens even, als we het goed willen doen voor de

kinderen, dan is het niet zo eenvoudig. Mevrouw Demeulenaere, u zit nu helemaal in het andere uiterste, maar dat was destijds niet de teneur van uw fractie.

Ik heb echter gezegd dat dit niet zo eenvoudig is, als we dit goed willen doen voor de kinderen. We moeten bekijken welke mogelijkheden de scholen hebben. We moeten ervoor zorgen dat een kind echt op de goede plaats zit. Dat is een eerste, erg belangrijke wijziging.

Vervolgens heb ik gezegd dat het allereerste dat we moeten doen als mensen hartstochtelijk en met de beste bedoelingen van mening verschillen, is die mensen te vragen dezelfde bril op te zetten om te kijken naar de realiteit waarover ze discussiëren, en te zorgen voor een betere bril. Een zeer groot deel van dat dossier draait daarrond.

Mevrouw Demeulenaere, waarom is het nu wel nodig om die bril te wijzigen? In het begin van de jaren zeventig was er van autisme geen sprake, behalve misschien in zeer gespecialiseerde kringen. Vandaag schalen we autistische kinderen in alsof ze doof zijn. Dat bestond immers niet. We móéten dat dus wijzigen. Vandaag hebben we heel complexe problematieken die misschien best worden beschouwd als complexer dan andere en waarvoor we scholen voor buitengewoon onderwijs die daar meer van nemen dan andere scholen voor buitengewoon onderwijs, misschien ook wat meer middelen mogen geven. Dat was in het begin van de jaren zeventig blijkbaar nog geen belangrijk punt. Vandaag is dat wel een belangrijk punt. Dat gaat ook over het waarderen van wat scholen voor buitengewoon onderwijs doen met betrekking tot zeer complexe problematieken. Ik denk dat we die wijzigingen wel moeten beginnen aan te brengen. We kunnen niet beweren dat de zaak perfect was in het begin van de jaren zeventig. We moeten die wijzigingen durven aan te brengen.

Het ligt natuurlijk heel gevoelig. Bij de mensen die in het buitengewoon onderwijs met hart en ziel bezig zijn voor de kinderen, bestaat het beeld dat wij dat niet goed vinden, terwijl de wereld ons daarvoor benijdt en ik dat ook overal zeg. De mensen van het gewoon onderwijs zijn bang dat we – en nu ga ik een lelijke uitdrukking gebruiken – horden kinderen met problemen op hen los gaan laten. Dat is het buikgevoel in de sector. Welnu, dat is niet de bedoeling, want dat zou zeer verkeerd zijn. We moeten echter wel vooruitgang boeken in dit debat, en er moeten ook meer middelen zijn.

Ik zou dus graag hebben dat men de opeenvolgende stappen ziet. Mijn betoog is niet het simplistische betoog van de ouders die hun vinger opsteken en zeggen: mijn kind moet en zal naar die school gaan, amen en uit. Ik heb vervolgens gezegd dat we moeten bekijken hoe we de draagkracht van een school kunnen afwegen. Ik heb daar een genuanceerd voorstel over laten

uitwerken, maar dat werd niet rijp bevonden. Dan heb ik beslist dat van tafel te nemen. We zouden blijven bij de bestaande toestand. Nu wordt gezegd dat dat al evenmin goed is, en dat daar bedenkingen bij bestaan. Goed, ik ben bereid daar voort over te discussiëren, maar deze samenleving moet na vele jaren debat enkele knopen doorhakken. Zoals u terecht zegt, moeten we veel tijd nemen om dat te laten groeien op het terrein. Ik heb het eigenlijk over een tienjarenplan. Dat is wat we doen. Ik zou echter wel willen dat de mensen met wie ik discussieer, niet aan journalisten zeggen dat er niets verandert aan die nota's. Die wijzigen voortdurend en zullen nog wijzigen. Mevrouw Helsen, ik kan u echter vandaag niet zeggen wat er morgen gewijzigd is aan een nota die u hebt gekregen. Dat leest u inderdaad niet in die nota, maar die is absoluut voor wijziging vatbaar.

Mevrouw Kathleen Helsen: Mijnheer de minister, u hebt zelf aangegeven dat we op zoek moeten gaan naar een voldoende groot draagvlak om dat dossier werkelijk af te ronden en een nieuw kader te creëren. Ik ben er zelf immers ook van overtuigd dat het belangrijk is dat we een nieuw kader creëren om de nieuwe problematieken die in de loop der jaren aan de oppervlakte zijn gekomen, beter op te vangen dan we dat vandaag kunnen doen. Om een voldoende groot draagvlak te vinden, ben ik er echt van overtuigd dat het belangrijk is niet alleen te zeggen dat u aanpassingen wilt doen, maar die aanpassingen ook daadwerkelijk te doen en ze aan te brengen aan de teksten die u in de toekomst zult produceren. Het mag niet gaan over de aanvankelijke teksten. Dat is belangrijk om een draagvlak te vinden om voort te werken aan dit dossier.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de nieuwe afdeling voor meisjes in de gemeenschapsinstelling in Mol

ACTUELE VRAAG van mevrouw Else De Wachter tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de nieuwe afdeling voor meisjes in de gemeenschapsinstelling in Mol

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de nieuwe afdeling voor meisjes in de gemeenschapsinstelling in Mol

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, volgende week gaat in de open instelling De Markt in Mol een nieuwe afdeling open, met plaats voor een tiental meisjes in een MOF-situatie. Het gaat om moeilijk handelbare kinderen. Het wordt een leefgroep waar een time-out wordt geboden aan meisjes die eigenlijk geplaatst zijn in een andere instelling, meestal een private instelling, waar ze in moeilijkheden geraakt zijn door conflicten of een crisis. Met instemming van de jeugdrechter zullen ze daar tijdelijk – veertien dagen, maximum een maand – kunnen verblijven.

Mijnheer de minister, de creatie van tien bijkomende plaatsen is positief. Tenminste, zo worden ze voorgesteld. Gaat het wel echt over bijkomende plaatsen? Na veertien dagen moeten de meisjes terugkeren naar hun oorspronkelijke instelling. Die oorspronkelijke plaats moet dus vrij blijven om hen weer op te vangen. Toch zie ik ook knelpunten. Niet iedereen is tevreden. Deze week hebben de vakbonden en het logistiek, pedagogisch en educatief personeel aan de alarmbel getrokken. Er zijn klachten die reeds gedurende ruime tijd zouden aanslepen.

Het gaat over vier klachten. De infrastructuur is nog niet afgewerkt door administratieve vertragingen. De bovenbouw moet nog worden geplaatst. Er zouden nog problemen zijn met de leeflokalen van de meisjes waar zij ook les moeten krijgen. Het tweede probleem dat het personeel aankaart, is dat er dringend bijkomend moet worden geïnvesteerd in de Molse jeugdinstituten. Het derde punt is de afbouw van de logistieke diensten. Dat is een doorn in het oog van het personeel. Vandaag blijkt die logistieke dienst een zeer goede ondersteuning te bieden voor het pedagogisch en educatief personeel. Men vreest dat dat achteruit zal gaan, als men dat meer gaat toevertrouwen aan externe diensten en dat dat gaat leiden tot een verslechtering van de organisatie. Een laatste klacht wordt – in tegenstelling tot de vorige – gesteund door de directie. Het is een oud zeer. Wat al zeer lange tijd aansleept, is het probleem van de oneigenlijke plaatsing en dus het gebrek aan structurele begeleiding. In een leefgroep zitten zowel jongeren die kampen met zeer zware psychiatrische problemen als jongeren die eenvoudige pedagogische begeleiding nodig hebben. Eigenlijk, mijnheer de minister, dat zult u toch erkennen, is dat onhoudbaar. Er is dringend nood aan bijkomende investeringen om dat probleem op te vangen.

Ik heb zelf nog een bijkomende opmerking, zeer specifiek over de leefgroep voor die tien meisjes. Ik vraag me af of een termijn van veertien dagen wel voldoende is om een definitieve structurele oplossing uit te werken zodat ze terug op een normale manier terecht kunnen in de instelling waar ze vandaan komen.

Mijnheer de minister, we hebben al vaak kunnen debatteren over de bijzondere jeugdzorg. Het gaat vandaag

eens niet over de wachtlijsten, maar toch over een aantal fundamentele klachten. Het personeel spreekt van “werkelijk onaanvaardbare verblijfsomstandigheden”. Wat is uw standpunt? Wat gaat u doen om tegemoet te komen aan de klachten en bedenkingen van het personeel?

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het dossier over de zogenaamde 'kooi' kent een hele wordingsgeschiedenis met een lange chronologie. Ik meen dat het december van vorig jaar was, mijnheer de minister, toen ik u hierover, samen met twee andere collega's, heb ondervraagd.

Wat me vandaag vooral verontrust, is dat de situatie in Mol, maar ook in andere instellingen, zeker nog niet ontmijsd is. Integendeel, de voorbije dagen vonden heel wat vakbondsacties plaats en er zullen er nog plaatsvinden. Verontrustend is ook dat we u hierover in december al ondervroegen en dat ik u toen al heb meegegeven dat het heel belangrijk is dat de verschillende betrokken actoren zo snel mogelijk rond de tafel plaatsnemen om een zo ruim mogelijke oplossing te vinden voor deze problematiek, en dat die absoluut ook geëvalueerd diende te worden.

We stellen vast dat naast het feit dat meisjes geplaatst zullen worden, gesloten, in een open instelling voor jongens, er nog vier belangrijke knelpunten zijn. We hebben via de media vernomen dat volgende week de gesloten instelling voor meisjes, de wooncontainers, in gebruik zullen worden genomen, maar dat de werken nog niet voltooid zijn. Belangrijke werken moeten nog worden voltooid en de directie heeft gesteld dat dit niet echt een probleem vormt. Ik wens u er toch nog eens op te wijzen dat u in december aan ons hebt gezegd dat de kooi 12 kamers zal hebben voor 10 meisjes, omdat het belangrijk is dat een meisje in een crisissituatie eventueel kan worden geïsoleerd en dat er in crisisopvang kan worden voorzien. We stellen nu vast dat die kamers nog niet klaar zijn en als er zich een dergelijke situatie voordoet, zullen de meisjes verplaatst moeten worden naar de isolatiekamer of de crisisopvang bij de jongens in de open instelling. U zult hier zeker een toelichting bij geven.

Het is niet onbelangrijk om ook even melding te maken van de twee meter hoge afsluiting. Die vormt een probleem. Ik heb het nu niet alleen over het eventuele gevaar op ontsnapping door de meisjes uit de gesloten instelling, maar uiteraard ook over het feit dat een afsluiting van twee meter hoog, niet veel betekent voor de jongens in de open instelling – dit zou wel eens tot problemen kunnen leiden.

Belangrijk is dat de vertegenwoordiging van het personeel aangeeft dat er een probleem zou zijn en dat u in de mogelijkheid tot afbouwen voorziet voor wat het

logistieke personeel betreft, de catering en het waspersoneel. Daarover is heel veel ophef ontstaan.

Men stelt zich ook heel veel vragen bij het feit dat het om time-outprojecten gaat, projecten van een kortverblijf van twee weken, maximaal verlengbaar met nogmaals twee weken. Er wordt gevreesd dat het principe van het kortverblijf opnieuw wordt uitgehold doordat er problemen kunnen ontstaan op het vlak van doorstroommogelijkheden naar plaatsen waar de meisjes na hun kortverblijf terecht zouden moeten kunnen.

Een laatste belangrijk punt wordt opnieuw aangekaart en wordt ook door de directie ondersteund: het feit van de zogenaamde 'oneigenlijke plaatsingen'. In het verleden hebben we het daar ook al over gehad. Dit is een toch wel heel terechte bekommernis, want het betreft een zware problematiek. Vaak komen kinderen met zware psychiatrische stoornissen tussen jongeren met lichtere problemen terecht. Het gaat om kinderen die echt wel thuishoren in andere verzorgingsinstellingen, maar door plaatsgebrek komen ze toch in de gemeenschapsinstellingen terecht. Het is echter belangrijk dat zij de exact juiste verzorging krijgen. Hierdoor zouden we op termijn meer plaatsen krijgen en die zijn ook voor de gesloten gemeenschapsinstellingen erg belangrijk.

Mijnheer de minister, ik wil u een aantal concrete vragen stellen. Een aantal maanden geleden hebben we u gevraagd om het feit van de oneigenlijke plaatsingen zeker ook aan te kaarten bij uw federale collega, omdat dit ook een federale materie betreft. Is dit overleg er al geweest? Zo ja, wat zijn de resultaten ervan? Zo neen, wanneer is het overleg gepland?

Wat is de stand van zaken inzake het overleg tussen u, de vakbonden, de directie en het personeel? Een paar uur geleden hebben we kunnen vaststellen dat de vakbonden hebben beslist om vanaf nu elke maandag drie uur te staken, niet alleen in Mol, maar ook in West-Vlaanderen. Dit is toch wel een heel belangrijk signaal. Wat is de stand van zaken?

Kunt u ons nog altijd verzekeren dat het wel degelijk om kortverblijven gaat van maximaal tweemaal twee weken en dat daarna de doorstroming verzekerd kan worden?

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, als het over de VRT gaat, staan hier vier mannen. Als het over de bijzondere jeugdzorg gaat, staan hier drie vrouwen. Het verschil is merkbaar.

Minister Steven Vanackere: En toch ook één man, mevrouw Vogels.

Mevrouw Mieke Vogels: Inderdaad, er is ook één man. Ik ben blij dat u er bent, mijnheer de minister.

Ik wil het hier in eerste instantie hebben over de beslissing van deze middag van de vakbonden om vanaf volgende week met prikacties te starten, niet alleen in Mol, maar ook in de andere gemeenschapsinstellingen, omdat ze de dagjespolitiek rond de gemeenschapsinstellingen beu zijn.

Het komt hierop neer: telkens wanneer er een brandje uitbreekt, zegt men dat men extra plaatsen zal creëren, en die komen in de praktijk altijd in Mol terecht. Deze keer gaat men versneld een gesloten entiteit voor tien meisjes openen binnen de halfopen instelling voor jongens.

Het feit dat die omheining te laag is, geeft bijkomende problemen voor de mensen die daar dagelijks toezicht moeten houden op de jongeren. Als er weer eens jongeren zijn weggelopen uit de gemeenschapsinstellingen, wordt er gekeken of dat kon worden vermeden. Als je een omheining plaatst van twee meter, terwijl die in de andere instellingen zes meter is, vraag je eigenlijk om problemen. En dat is niet prettig voor de opvoeders, die deels verantwoordelijk worden gesteld.

Door alsmaar meer in Mol te investeren, krijg je bovendien een overbelasting van de site. Vroeger was er een voetbalterrein en een groot grasterrein voor vier leefgroepen. Nu is het grasterrein in beslag genomen door containers, en moet de sportinfrastructuur gebruikt worden door zes, en straks zeven leefgroepen. Die mensen leven dicht op elkaar, met als gevolg dat de kans op conflicten en spanningen groter wordt, wat niet bevorderlijk is voor het heropvoedingsproces.

Er is ook al verwezen naar de logistieke ondersteuning van de keuken. Het is belangrijk dat je in een gemeenschapsinstelling kunt inspelen op de vraag, op maat van de klant. Dat ligt anders dan bijvoorbeeld in een school, waar je het eten kunt laten leveren door een extern bedrijf.

Het belangrijkste punt vormen de oneigenlijke plaatsingen. Ik heb onlangs nog met een van de opvoeders gepraat. Wist u, mijnheer de minister, dat in een van de leefgroepen in de gesloten afdeling voor jongens op dit moment acht jongeren op de elf zware medicatie nemen voor de psychiatrische problemen waarmee ze worstelen? Wist u dat er op dit moment een jongere in Mol zit die in november die 19 jaar is geworden, maar die geen enkele gehandicapteninstelling wil overnemen? Iemand die van Mol komt, wordt immers niet overgenomen. In die zin is het niet alleen een probleem van de federale overheid, mevrouw De Wachter, maar ook van de Vlaamse overheid.

U hebt het over veertien dagen, maximaal een maand, mijnheer de minister, maar dat is juridisch niet onderbouwd.

Ik begrijp dan ook dat de vakbonden zeggen dat de minister dat wel kan beloven, maar dat zij het in de realiteit anders zien: MPI's willen jongeren die in Mol gezeten hebben, niet opnemen.

Er zijn nu jongeren die drie of zes maanden hebben gekregen van de jeugdrechter, maar die we niet terug naar huis kunnen sturen, omdat dat niet verantwoord zou zijn vanwege hun zware psychiatrische problemen. Die jongeren zitten daar oneigenlijk en bezetten plaatsen die ze eigenlijk niet moeten bezetten, waardoor er weer plaatsen tekort zijn, waardoor u er weer meer moet creëren. Op die manier komt u in een eindeloze spiraal terecht, als u de problemen niet ten gronde aanpakt en geen visie ontwikkelt over de toekomst van de gemeenschapsinstellingen.

Ik sluit mij dan ook aan bij de vragen van de vorige sprekers: doe alstublieft ten gronde iets aan het probleem.

De voorzitter: Minister Vanackere heeft het woord.

Minister Steven Vanackere: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik heb deze ochtend in De Morgen een editoriaal gelezen dat, weliswaar in een compleet andere context, stelt dat het publieke debat in Vlaanderen, waar het ook over gaat, altijd weer uitmunt in dramatisering en radicalisering. Het editoriaal handelde over een ander onderwerp, maar ik krijg een vergelijkbaar gevoel bij een deel van de opwerpen in de media, maar ook in de vraagstelling die hier aan bod komt. Men spreekt over 'containers' en 'kooien', men zegt dat de kat bij de melk wordt gezet wanneer jongens en meisjes in elkaars buurt komen, men noemt de afbouw van de logistieke diensten 'een kleine ramp', enzovoort.

Ik heb het gevoel dat men in deze problematiek die ook in de media wordt uitgevochten, heel snel kiest voor de taal van de dramatisering. Een modulaire bouw wordt nu consequent en voortdurend bestempeld als een kooi. Ik gebruik dat woord niet. Ik verzet me tegen de idee om de modulaire bouw die trouwens al naar tevredenheid van zowel klanten als opvoeders is gebruikt in de gesloten afdeling van Mol, stevast te beschouwen als een kooi of als een container.

Het beeld van meisjes en jongens samen wordt hier een beetje karikaturaal verengd tot het beeld van 'de kat bij de melk zetten'. Ik wil geen terugkeer naar de jaren vijftig. In andere landen zoals Nederland wordt bijvoorbeeld in het toonaangevende jongerenhuis Harreveld gewerkt met gemengde leefgroepen. Er wordt ook op een en dezelfde campus gewerkt met zowel meisjesgroepen als jongensgroepen. In Mol zijn de meisjes op een afgezonderde manier aanwezig op een campus waar ook jongens aanwezig zijn, en onmiddellijk wordt de grootste narigheid voorspeld.

In een aantal andere landen wordt geopteerd voor gemengde leefgroepen, ook in gesloten instellingen. (*Opmerking van mevrouw Mieke Vogels*)

Mevrouw Vogels, ik antwoord niet alleen op uw vraag, maar op die van de drie vraagstellers. Ik heb goed geluisterd naar de vragen. Er is sprake van de problematiek waarbij twee meter afstand tussen meisjes en jongens niet voldoende zou zijn om narisigheid te voorkomen. Dat wijst op een risico-inschatting waarbij men ervan uitgaat dat er geheide problemen ontstaan als meisjes en jongens bij elkaar worden geplaatst.

Er was ook sprake van om maaltijden van buitenaf te laten komen die intern kunnen worden opgewarmd. Dat wordt al heen snel vertaald als een afbouw van de logistieke dienst. Ik was verbaasd toen ik in de krant las dat ik dat beslist zou hebben. Het is niet aan de minister om zo'n dossier naar zich toe te trekken. Ik heb daar helemaal niets over te beslissen. Dergelijke beslissingen worden genomen op het niveau van de directie. Het was een van de opties van de directie, want de beslissing is nog niet gevallen om te werken met externe maaltijden die in een afwerkkeuken kunnen worden opgewarmd.

Er is hier geen sprake van dagjespolitiek. De beslissing om extra plaatsen te creëren in Mol is een duidelijk gevolg van een beslissing over het wijzigen van de jeugdbeschermingswet. In 2006 heeft men duidelijk gemaakt dat meisjes tussen 12 en 14 jaar niet in een gesloten instelling mogen worden geplaatst en dat er met andere woorden bijkomende open plaatsen nodig waren. We hebben ervoor gekozen om die in Beernem te creëren door gesloten plaatsen te vervangen door open plaatsen. Dat heeft geleid tot het creëren van tien extra gesloten plaatsen in Mol.

Ik heb het gevoel dat ik hier naar aanleiding van elk mediatiek brandje op woensdagmiddag uitleg moet komen geven. De beslissing is vorige zomer genomen, en wordt nu rustig en niet halsoverkop uitgevoerd.

Mevrouw Dillen heeft er terecht op gewezen dat hier regelmatig debatten worden gehouden. Soms gebeurt dat omdat men vindt dat ik niet snel genoeg ga bij het creëren van extra capaciteit. Als ik bijkomende capaciteit creëer, dan is er discussie over de context waarbinnen dat gebeurt. Ik sta nog altijd achter die keuze. Zo niet, zou ik niet met zoveel overtuiging kunnen antwoorden dat ik er alles aan doe om bijkomende capaciteit te creëren.

De modulaire bouw is wel degelijk klaar. Er is ook geluisterd naar de opmerkingen van het personeel.

Er is wel degelijk een voorlopig klaslokaal, dat toegankelijk is voor de meisjes en jongens, zonder dat ze buiten het gedeelte moeten gaan dat voorbehouden is voor de meisjes. En er zijn, mevrouw De Wachter, wel degelijk veiligheidskamers. Er zijn er twee. Alleen wanneer

een meisje zware fysieke incidenten zou plegen, dan kan een overbrenging naar de crisisafdeling nodig zijn. Dat is echter zo uitzonderlijk dat die overbrenging op dat moment natuurlijk onder de gepaste leiding gebeurt. De veiligheidskamers, iets wat traditioneel gevraagd werd, bestaan binnen die setting.

De kamers zijn trouwens volgens standaardnormen afgewerkt. In sommige gevallen zijn ze groter dan die van de jongens die op dezelfde plaats zitten. Die jongens moeten daar ook langer verblijven.

De omheining moet de impuls om te ontvluchten afremmen. Men mag echter niet vergeten dat we in een context zitten waarbij de meisjes normaal gesproken een horizon van veertien dagen, of op zijn hoogst één maand hebben. Het gaat immers om een time-out. De situatie is wat dat betreft niet vergelijkbaar met de gesloten instellingen.

Ik bevestig nog eens heel duidelijk dat deze nieuwe unit wel degelijk gericht is op kortverblijf, een time-out van veertien dagen. Met elke verwijzende instantie en met de privévoorzieningen is dat heel duidelijk afgesproken. Gisteren en vandaag werd de gemeenschapsinstelling bezocht. Er was een informatiemoment voor jeugdrechters en consulenten. Ze beschouwen dat allemaal als zeer positief. Ze beseffen dat ze mee moeten instaan, ook door hun verwijzingsbeleid, dat de opname beperkt blijft tot veertien dagen en dat die tijd gebruikt kan worden voor een time-out. Men vindt het heel positief dat men 240 opnames zal mogelijk maken. Dat aanbod ontbreekt vandaag nog in Vlaanderen.

Door bijvoorbeeld in de beschikking zelf te schrijven dat de tijd beperkt is tot veertien dagen, kunnen de jeugdrechters daar ook voor instaan. Ze weten dat, ze willen dat en ze kunnen dat. En ze gaan dat ook doen. We gaan dat ook mee bewaken. Zolang het ding niet functioneert, kan ik echter alleen maar verklaren dat het wel degelijk om een time-out van veertien dagen zal gaan.

Ik wil tot slot bevestigen dat de zaak wordt opgestart met personeelsleden die allemaal gemotiveerd zijn, die bijna allemaal vrijwillig gevraagd hebben om in die context met die meisjes te werken. Ze zijn juist enthousiast om deze formule van start te laten gaan.

De laatste opmerking is natuurlijk ook een fundamentele, met name hoe het zit met de oneigenlijke plaatsingen. Dat is een onderwerp dat er nog eens bovenop komt. De meisjesunit heeft op zich niet echt rechtstreeks te maken met de oneigenlijke plaatsing. Het gaat om jonge mensen met een profiel dat veeleer aanleunt bij een psychiatrische problematiek. En laten we toch nog eens duidelijk zeggen dat de federale overheid ervoor verantwoordelijk is dat de psychiatrische zorg kan worden verleend. Het is niet logisch dat gemeenschapsinstellingen een opnameverplichting

hebben. Het is de federale overheid die daar verantwoordelijk voor is! En dan heb ik het niet alleen over de huidige federale overheid, maar ook over die van de afgelopen jaren. Men moet daarin klare wijn schenken.

Het feit dat Vlaanderen zelf inspanningen doet, onder andere via de 580.000 euro die we uittrekken voor de outreachprogramma's, het feit dat ik in de begrotingsaanpassing nog eens 500.000 euro extra heb vrijgemaakt om de centra voor geestelijke gezondheid specifiek voor de bijzondere jeugdbijstand te laten werken, al onze niet-aflatende inspanningen om ervoor te zorgen dat de federale overheid extra forensische capaciteit bij creëert, mogen niet doen vergeten dat het de federale overheid is die aan het einde van de rit verantwoordelijk is om extra psychiatrische en kinderpsychiatrische plaatsen te creëren. Natuurlijk herinner ik daar mijn federale collega te pas en te onpas aan. Maar het is niet door vandaag in mijn gemeenschapsinstelling te staken dat de federale overheid daar morgen erg van onder de indruk zal zijn. Ik ga ervoor zorgen dat ze goed weet dat er dringend werk van moet worden gemaakt. Ik stel vast dat de vorige regering op dat vlak weinig daadkrachtig is geweest, tenzij op het einde van 2006. Ik hoop op nog meer beterschap. Ik kan voor het ogenblik echter niet meer zeggen dan dat.

Ik heb vorige maand nog overleg gepleegd met de vakbonden. Ze zijn zich ook bijzonder goed bewust van de bevoegdheidsverdeling in dit federale land.

Mevrouw Marijke Dillen: Wat de concrete inhoud van het tweede gedeelte betreft, dank ik de minister voor zijn antwoord.

Wat het eerste gedeelte betreft, ben ik werkelijk ontgoocheld. Ik heb de gewoonte een bepaald dossier of een bepaald probleem hier steeds op een constructieve wijze aan te klagen. Ik probeer steeds de zaken op een ernstige en objectieve manier te behandelen. Ik heb een opsomming zonder inkleuring of persoonlijke standpunten gegeven. Wat het aspect van de tijdsduur betreft, gaat het om een persoonlijke bedenking en niet om een klacht van de vakbonden.

Ik heb de minister gevraagd naar zijn standpunt over iets wat de vakbonden zelf als onaanvaardbare verblijfsomstandigheden hebben omschreven. Ik betreur dat de minister dit in het belachelijke tracht te trekken. Hij heeft naar het standpunt verwezen dat deze ochtend in De Morgen is verschenen. Dit artikel had betrekking op het overroepen fileprobleem van gisteren. De minister mag hieruit niet afleiden dat het publieke debat in Vlaanderen altijd in dramatiseringen uitmondt.

Ik probeer de zaak niet te dramatiseren. Ik wil er geen karikatuur van maken. Indien al het personeel in Mol momenteel op dezelfde golfengete zit, moet er iets fundamenteels fout zijn. We hebben net vernomen dat de vakbonden vanaf nu elke maandag gedurende enkele

uren het werk zullen neerleggen of een andere vorm van stakingsactie zullen voeren. Dit betekent dat er dringend nood is aan een aantal fundamentele oplossingen. Het gaat hier niet om tijdelijke, maar om definitieve oplossingen. Het gaat hier niet om aankondigingen of om plannen, maar om werkelijke concretisering. Dit alles moet op korte termijn gebeuren.

Ik vraag de minister hier de nodige aandacht aan te besteden. Ik vraag hem tevens prioritair werk te maken van de klachten over de oneigenlijke plaatsingen. Dit werkelijk schrijnende probleem blijft maar aanslepen. De minister heeft terecht verklaard dat de federale overheid in het verleden niet daadkrachtig heeft gehandeld en dat dit nog steeds niet het geval is. Ik erken dit onmiddellijk. De minister zou dit tijdens het overleg met de federale regering ter sprake moeten brengen.

In de federale regering zit een minister die deze problematiek bijzonder goed kent. Hoewel ze ondertussen andere bevoegdheden heeft, heeft ze toch gedurende jaren dit departement geleid. We mogen er bijgevolg van uitgaan dat ze binnen de federale regering inspanningen zal leveren om er de nodige aandacht voor te vragen. Ik dring er bij de minister op aan hier tijdens het overleg prioritair werk van te maken.

Mevrouw Else De Wachter: Ik dank de minister voor zijn uitgebreid antwoord. Wat de try-outprojecten en het korte verblijf betreft, is hij zeer concreet en duidelijk geweest. Er is in het verleden al overleg met de vakbonden gepleegd. Ik wil evenwel beklemtonen dat ik hier niet dramatiseer. Ik reageer niet op wat in de media is verschenen. Ik ben terecht bezorgd omdat we momenteel kunnen vaststellen dat er de voorbije dagen vakbondsacties zijn geweest en dat er voor de komende periode structurele acties zijn aangekondigd. Het gaat hier om verscheidene instellingen in Vlaanderen. Het gaat hier niet om iets dat even in de media is verschenen.

Mijn concrete vraag is of voor de komende dagen al overleg met de vakbonden, met de directie en met het personeel is gepland. We weten allemaal dat de vakbonden en het personeel in deze sector absoluut niet zomaar staken of acties voeren. Deze mensen zijn er duidelijk om bekommerd de jongeren een goede educatieve en psychologische begeleiding en opvoeding te verstrekken. Ze werken in eerste instantie graag met die jongeren. Pas op het laatste ogenblik voeren ze acties om aan de alarmbel te trekken. Ze willen aangeven dat het tijd is om iets te ondernemen. Het is tijd dat we in deze sector iets zien veranderen.

Wat de try-outprojecten betreft, is de minister heel concreet geweest. Hij deelt onze zorg over de oneigenlijke plaatsingen.

Er is nu ook het dossier met betrekking tot de logistieke ondersteuning. Of dit nu al dan niet geruchten zijn:

het is dringend om rond de tafel te gaan zitten met de vakbonden, het personeel en de directie om een oplossing te zoeken. We delen de bekommernis om dit dossier op die manier verder vorm te geven naar de toekomst. Zo niet, zullen we er nooit in slagen om de bijzondere jeugdzorg het elan te geven dat ze verdient.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik noteer dat u de problemen die het personeel op tafel legt, nogal ridicuul vindt. U hoopt dat het een brandje in de pers is. Dat is voor uw rekening.

Minister Steven Vanackere: Dat maakt u er van.

Mevrouw Mieke Vogels: Dat is voor uw rekening, mijnheer de minister. Het gaat uiteraard niet over het uitbesteden van de maaltijden. Ik dacht dat ik dat duidelijk had geschetst. Het gaat hier over twee fundamentele problemen. Ten eerste, door alles op de site van Mol te concentreren, wordt de druk er alsmaar groter. Het ondermijnt steeds meer de kwaliteit van de werking. Het werk van de opvoeders wordt er steeds moeilijker. Ten tweede gaat het over de oneigenlijke plaatsingen. Dat is een zeer groot probleem. Het is eigenlijk de wortel van het probleem. Het is iets te gemakkelijk om altijd te zeggen dat dit de schuld is van het federale niveau. We zijn zelf bevoegd voor de gehandicaptensector. Heel wat jongeren die op dit moment in Mol zitten en daar moeten blijven, zouden ook terecht kunnen in MPI's voor jongeren met karakterstoornissen. Alleen willen die MPI's jongeren die ooit in Mol hebben gezeten, niet opnemen. Misschien moeten we daar maar eens op werken. Ze willen ze niet opnemen omdat het over té moeilijke gasten gaat.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes: Veertien dagen geleden hebben we hier nog gedebatteerd over de bijzondere jeugdzorg. Dat debat is toen afgesloten met de aankondiging van een evaluatie van het globaal plan. We zijn nu aan het discussiëren over een onderdeel van de bijzondere jeugdzorg. Het is vooral belangrijk om de evaluatie van het globaal plan af te wachten. De minister heeft een nieuw globaal plan aangekondigd. Het is belangrijk dat daar een timing over wordt gegeven.

Het is me niet duidelijk of het project in Mol een tijdelijke oplossing betreft of een structurele oplossing. Ik had daar graag wat meer informatie over.

Minister Steven Vanackere: Ik wil begrip vragen voor wat ik heb gezegd over de toon en het dramatiseren. Het is niet eenvoudig om te antwoorden op drie vragen die elk hun eigen natuur hebben. Ik heb tegelijkertijd ook willen antwoorden op de manier waarop het publieke debat in de media is gevoerd. Ik wil ten aanzien van diegenen die zich aangesproken voelen, zeggen: alleen wie het schoentje past, moet het aantrekken. Ik stel vast

dat in dit debat de tendens tot dramatisering niet snel weg is. Wie de site bezoekt, staat versteld dat het comfort, de omgeving en de aanpak best wel goed zijn aangepast. Het beantwoordt helemaal niet aan het beeld dat sommigen kunnen hebben van meisjes in een kooi of container. Ik wil me gerust verontschuldigen als sommigen de indruk hebben dat ik hen heb willen terechtwijzen. Het gaat me er alleen maar om dat we in dit debat belang hebben bij een rustige en kwalitatieve bespreking van waarover het precies gaat.

Mevrouw Vogels, het gaat inderdaad over twee essentiële dingen. Een eerste reeks van vragen heeft betrekking op de start van de unit met tien extra meisjes. Het andere, dat u de wortel noemt van een deel van de problemen, betreft de oneigenlijke plaatsingen. In dat debat voel ik me zeker politiek aangesproken. Ik wil gerust ook mee verantwoordelijkheid dragen voor het op de agenda plaatsen van een problematiek waarvan ik niets anders kan zeggen dan dat ze in de eerste plaats een federale bevoegdheid is. Het is niet juist dat de gehandicaptenvoorzieningen jongeren met een jeugdbeschermingsdossier zouden weigeren.

Ik heb het laten nakijken: een op drie voorzieningen van categorie 11 en 14 heeft een jeugdbeschermingsdossier. Het is dus niet zo dat de Vlaamse gehandicaptensector die jongeren weigert. Het uitbreidingsbeleid was trouwens een gelegenheid om 1,5 miljoen euro extra uit te trekken om te zorgen voor voldoende capaciteit. Het is nooit genoeg, dat weten we. Het is evenwel niet zo dat Vlaanderen zijn verantwoordelijkheid niet neemt, zowel in de geestelijke gezondheidszorg als via outreaching en het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH). We werken eraan. Dat neemt niet weg dat volgens de huidige bevoegdheidsverdeling de zorg voor een psychiatrische patiënt een federale bevoegdheid is, en we moeten eisen dat de federale overheid zijn verantwoordelijkheden nakomt.

Mevrouw Claes, de modules zijn tijdelijk. Het is niet de bedoeling om dit een aantal jaren te handhaven. Het is de bedoeling om voor een vaste infrastructuur te zorgen, maar dat zal niet meer in deze legislatuur worden gerealiseerd. Op de vragen over de modulebouw en de aanpak durf ik met ootmoed zeggen dat die in een goede dialoog tussen de vertegenwoordigers van directie en vakbonden moeten worden opgelost. Ik wil niks ridiculiseren, maar ik heb niet het gevoel dat het Vlaams Parlement met de minister moet discussiëren over de vraag of het voedsel in de keuken moet worden bereid dan wel moet worden aangevoerd en enkel opgewarmd. Dankzij de autonomie en de responsabilisering van het agentschap bestaan er klare regels om dat soort van discussies te beslechten.

Ik ontken niet dat er onder het personeel onrust is ontstaan. Ik wil wel ervoor zorgen dat het politieke debat gaat over datgene waarover het moet gaan. Ik wil

gerust verder overleggen met de vakbonden over het probleem van de oneigenlijke plaatsingen. Mevrouw De Wachter, ik begin het een goed idee te vinden om minister Onkelinx uit te nodigen om samen de vakbonden van die gemeenschapsinstelling te ontvangen. Ze is niet verplicht om op een uitnodiging in te gaan. Maar ik zou graag hebben dat dit verhaal in alle klaarheid aan bod komt, en dat we eens een maand niet over dit onderwerp in dit parlement discussiëren en het dan over een ander onderwerp kunnen hebben.

Mevrouw Marijke Dillen: Ik dank de minister voor het bijkomende antwoord. Mevrouw Claes, het klopt dat enkele weken geleden is gepraat over het globaal plan, en toen is ook een evaluatie aangekondigd. Dat wil echter niet zeggen dat we daarover geen vragen kunnen stellen zolang de evaluatie er niet is. Het gaat immers over een ernstig probleem waarvan ik vrees dat het zal verergeren. Ik zal niet het woord 'escalatie' in de mond nemen, maar ik stel vast dat er vanaf volgende week acties zullen volgen. Het lijkt me dan ook uw taak om zo spoedig mogelijk met de vakbondsmensen te overleggen.

Ik ben er echt van overtuigd dat het personeel van die sector erg idealistisch is. Ze zijn erg gemotiveerd, want anders houdt men het daar gewoon niet uit. Ik heb bijzonder veel bewondering voor hen. We moeten in elk geval hun klachten ernstig nemen, want blijkbaar zit vrijwel het voltallige personeel ermee. Ik hoop dan ook dat u met de vakbonden spoedig op zoek gaat naar structurele oplossingen, en ervoor zorgt dat er geen acties worden gevoerd.

Mevrouw Else De Wachter: Zoals u al zelf in december zei, hoop ik dat dit niet uitmondt in een conflict. Ik hoop dat het overleg spoedig opstart en de zaak wordt ontmijnd, zodat er een akkoord uit de bus komt. Laat het overleg zo vlug mogelijk beginnen, en wacht niet tot de evaluatie van het globaal plan er is, want dan zal het conflict nog lang aanslepen.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik heb nog twee opmerkingen. Een: ik heb niets tegen prefabconstructies. Maar doorgaans zijn prefabwoningen zeer slecht geïsoleerd: zeer warm in de zomer en zeer koud in de winter. Dat is dus zeer slecht voor het milieu.

Voorts is het goed dat u de cijfers hebt nagekeken, mijnheer de minister. Maar u moet toch eens aan uw diensten vragen dat ze een opsplitsing maken tussen enerzijds de jongeren met een gerechtelijk dossier in de MPI's die een POS-verwijzing hebben, een problematische-opvoedingssituatieverwijzing, en anderzijds de jongeren die van Mol komen. Dat maakt een groot verschil uit.

Minister Steven Vanackere: Dat is een misverstand. Ook in Mol kunnen meisjes met een POS-dossier terecht. Dat wil ik er toch nog even aan toevoegen.

Mevrouw Mieke Vogels: Dat weet ik. Maak dan een onderscheid tussen de jongeren die een verwijzing van de jeugdrechter op zak hebben en de jongeren die eerst via Mol zijn gepasseerd. De tweede groep vormt inderdaad een probleem.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de vestiging, de invordering en de geschillenprocedure van provincie- en gemeentebelastingen – 1585 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer De Cock, verslaggever, heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Het gaat over een heel kort ontwerp. De minister stelt in het ontwerp van decreet dat het hoofdzakelijk om een technische aangelegenheid gaat en dat in het kader van de Lambermontakkoorden de gewesten nu ook de bevoegdheid hebben gekregen over de gemeente- en de provinciebelastingen.

Het ontwerp zelf regelt de vestiging van de belastingen, de invorderingen ervan, alsook de regeling van eventuele geschillen. In deze materie is er heel veel overleg geweest, onder meer in een ad-hocwerkgroep binnen de VVSG. Het ontwerp wordt dan ook door de VVSG mee gedragen. Vroeger moest, bijvoorbeeld in het geval van een bezwaarschrift tegen een gemeentebelasting, het voltallige schepencollege op een zitting aanwezig zijn. Nu moet er alleen maar een melding gebeuren en moet maar één schepen of ambtenaar bij die melding aanwezig zijn.

Bij de algemene bespreking zei mevrouw De Lobel dat het inderdaad om een technische aangelegenheid ging maar dat het ontwerp grondig was voorbereid door de administratie in samenspraak met de VVSG, en dat het heel zorgvuldig tot stand was gekomen.

De heer De Meulemeester stelt zich namens Open VLD volledig achter het ontwerp van decreet en zegt dat het ontwerp inderdaad heel grondig werd voorbereid door vertegenwoordigers van de VVSG en ambtenaren en dat het initiatief ook al werd aangekondigd in de beleidsbrief Binnenlands Bestuur bij de beleidsprioriteiten 2006-2007.

De heer Verfaillie meldt namens zijn partij dat ook zij volledig akkoord gaan met het ontwerp en meer

bepaald tevreden zijn met de manier waarop het tot stand is gekomen.

De heer Maes sluit zich aan bij de woorden van lof van zijn collega's, maar hij refereert ook aan een opmerking van de Raad van State. Daarop antwoordt de minister dat de opmerking een algemene regel betreft en het om een geijkte uitdrukking gaat.

De heer Tavernier verklaart tevreden te zijn dat de meerderheid in al haar geledingen tevreden is over dit ontwerp van decreet. Dat was een kort verslag van de discussie in de commissie. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik sluit me aan bij de lovende woorden van de verslaggever. Ik heb echter een vraag betreffende de openbaarheid. Kan een al dan niet belanghebbende burger inzage krijgen in de uitspraken over de geschillen van de lokale besturen? Heeft hij daar recht op?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Ik heb daar een duidelijk antwoord op. Op de zitting zelf kan een niet-belanghebbende burger niet aanwezig zijn. Dat is een individuele aangelegenheid. De hoorzitting verloopt tussen het college of leden van het college of eventueel een gedelegeerde ambtenaar aan de ene kant en de klager-belastingplichtige aan de andere. Het resultaat van de beslissing is echter wel openbaar. Men kan ook als niet-belanghebbende burger de beslissing opvragen in het kader van de openbaarheid van bestuur, met de vermelding van de naam en toenaam en de inhoud van de beslissing van het college of van wie gemachtigd is om op te treden.

Het gaat eigenlijk om een zeer technische aangelegenheid. We vervangen federale regelgeving door Vlaamse, waardoor we aan de gemeenten onder meer de mogelijkheid geven om eigen belastingen te heffen. Het gaat dan niet over de aanvullende personenbelasting, niet over opcentiemen, maar over eigen belastingen zoals een belasting op drijfkracht, een niet-forfaitaire belasting op huisvuil. We regelen ook de geschillenprocedure, de bezwaarperiode. Het geheel wordt ook vereenvoudigd en klantvriendelijker gemaakt. We vullen hiermee een eigen bevoegdheid op een correcte en Vlaamse manier in.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1585/3*).

– *De artikelen 1 tot en met 13 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Hoofdelijke stemming

Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
104 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Marleen Van den Eynde en Agnes Bruyninckx en de heren Johan Deckmyn en Leo Pieters tot besluit van de op 30 april 2008 door mevrouw Marleen Van den Eynde, de heer Eloi Glorieux en mevrouw Fientje Moerman in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, respectievelijk over de netwerkproblemen bij energieleverancier Eandis en de gevolgen ervan voor de groenestroomlevering, over de noodzaak om stroomnetten aan te passen voor decentrale productie en over de toenemende onaanpastheid van het distributienetwerk voor elektriciteit aan de groeiende productie van groene stroom
– 1677 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
27 leden hebben ja geantwoord;
71 leden hebben neen geantwoord;
7 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Tinne Rombouts, de heren Karlos Callens, Bart Martens, Joris Vandebroucke en Carl Decaluwe en mevrouw Fientje Moerman tot besluit van de op 30 april 2008 door mevrouw Marleen Van den Eynde, de heer Eloi Glorieux en mevrouw Fientje Moerman in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, respectievelijk over de netwerkproblemen bij energieleverancier Eandis en de gevolgen ervan voor de groenestroomlevering, over de noodzaak om stroomnetten aan te passen voor decentrale productie en over de toenemende onaangepastheid van het distributienetwerk voor elektriciteit aan de groeiende productie van groene stroom

– 1679 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
100 leden hebben ja geantwoord;
6 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Rudi Daems tot besluit van de op 30 april 2008 door de heren Joris Vandebroucke en Rudi Daems in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, respectievelijk over de verdieseling van het wagenpark en de hervorming van de verkeersbelastingen en over het Vlaams dieselwagenpark en de vergroening van de autofiscaliteit

– 1678 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
6 leden hebben ja geantwoord;
100 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Marleen Van den Eynde en Agnes Bruyninckx en de heren Johan Deckmyn en Leo Pieters tot besluit van de op 30 april 2008 door de heren Joris Vandebroucke en Rudi Daems in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, respectievelijk over de verdieseling van het wagenpark en de hervorming van de verkeersbelastingen en over het Vlaams dieselwagenpark en de vergroening van de autofiscaliteit

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
27 leden hebben ja geantwoord;
78 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 28 mei 2008 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.06 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Flor Koninckx, Sabine Poleyn, Miet Smet, Gerda Van Steenberge: gezondheidsredenen;

Jan Loones: buitenslands;

Luc Van den Brande: ambtsverplichtingen;

Erik Matthijs: familieverplichtingen.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, An Michiels, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van

Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, An Michiels, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaecker, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, An Michiels, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandebossche, Joris Vandebroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaecker, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandebossche, Joris Vandebroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille
